

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

มติแห่งการทับซ้อน
(OVERLAPPING DIMENSION)

รฟ.
๑422๘
๒549

เลขที่.....
78228
เลขที่.....
๒๖ ก.พ. 2551
วัน,เดือน,ปี.....

b. 11884032
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....*Signature*.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....*Signature*.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี)

.....*Signature*.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)
.....*Signature*.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เศชา วราชน)

.....*Signature*.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....*Signature*.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....*Signature*.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี)
.....*Signature*.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....*Signature*.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ กษาชีวะ)
.....*Signature*.....กรรมการ (อาจารย์ฉวีกร คงคา)

.....*Signature*.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
.....*Signature*.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขี้ยว)

.....*Signature*.....กรรมการ (อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริจเจริญ)
.....*Signature*.....กรรมการและเลขานุการ (รองศาสตราจารย์อติดา จันทร์เพ็ชร)

.....*Signature*.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	มิติแห่งการทับซ้อน OVERLAPPING DIMENSION
ชื่อ	อลงกต ใจสงค์ ALONGKOT JAISONG
รหัสนักศึกษา	46020274
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหเสนี

บทคัดย่อ

ศิลปะแบบนามธรรม (Abstract) เป็นศิลปะที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากการแสดงออกทางศิลปะแบบนามธรรมมีความอิสระในการสร้างสรรค์ ไม่มีเนื้อหาหรือรูปแบบมาเป็นกรอบบังคับให้การแสดงออกถูกจำกัดแก่พื้นที่ของรูปธรรมแห่งความเป็นจริง แต่สามารถที่จะบ่งบอกถึงสภาวะทางอารมณ์ที่ข้าพเจ้านึกคิดได้ จึงเป็นแรงจูงใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไร้ซึ่งเนื้อหา โดยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่แสดงออกสู่สายตาผู้พบเห็น ผ่านการทับซ้อนกันของเส้นให้เกิดมิติ ระยะ ตามหลักทัศนธาตุทางศิลปะ ให้ปะทะกับสัมผัสแห่งการมองเห็นของมนุษย์ให้มากที่สุด เพื่อต้องการให้เนื้อหาเรื่องราวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ผ่านขั้นตอนและกระบวนการ โดยการสร้างภาพร่างเพื่อหาความสมบูรณ์ลงตัวแล้วนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงที่สมบูรณ์ มีการแก้ปัญหาในงานแต่ละชิ้น และมีการสร้างสรรค์ไปสู่ผลงานที่สมบูรณ์ลงตัว

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ได้ผ่านการทดลองและได้เห็นถึงข้อผิดพลาด และการพัฒนาของผลงานตามลำดับ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดา มารดาผู้ให้กำเนิดด้วยความเคารพอย่างสูงสุด พร้อมทั้งอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูเอาใจใส่ ให้ความรัก และสนับสนุนให้โอกาสในหลาย ๆ ด้านที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า และขอขอบพระคุณอาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า ซึ่งช่วยชี้แนะแนวทางให้ศิลปินพณิชย์ฉบับนี้ถูกลงไปด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี อาจารย์ที่ปรึกษา

ข้าพเจ้าขอมอบความดีงามทั้งหลายอันเกิดจากผลงานชุดนี้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง

นายอลงกต ใจสงค์

๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ทิวทัศน์และแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ทิวทัศน์	3
อิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
แนวความคิดสร้างสรรค์	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	13
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	13
กระบวนการสร้างงาน	25
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	26
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	51
บทที่ 5 บทสรุป	55
บรรณานุกรม	57
ภาพผลงานศิลปะ	58
ประวัติผู้เขียน	63

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
ภาพประกอบข้อมูล	4
ภาพประกอบอิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	6
ภาพประกอบภาพร่าง ผลงานศิลปะ	13
ภาพประกอบวิเคราะห์ทัศนธาตุ	27
ภาพประกอบวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	51
ภาพผลงานศิลปะ “มิตินแห่งการทับซ้อน 1”	59
ภาพผลงานศิลปะ “มิตินแห่งการทับซ้อน 2”	60
ภาพผลงานศิลปะ “มิตินแห่งการทับซ้อน 3”	61
ภาพผลงานศิลปะ “มิตินแห่งการทับซ้อน 4”	62

บทที่ 1

บทนำ

รายงานภาคเอกสารฉบับนี้เป็นการนำเสนอรายงานข้อมูลของแนวความคิด และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยเรียบเรียงขั้นตอนและการปฏิบัติผลงานศิลปนิพนธ์ เนื้อหาสาระของรายงานภาคเอกสารฉบับนี้จะกล่าวถึงสิ่งที่น่าสนใจ อิทธิพลที่มีต่อผลงานศิลปะ แนวความคิด วิธีการสร้างสรรค์ ปัญหา รวมทั้งข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นการเขียนรายงานภาคเอกสารนี้จึงเป็นผลงานด้านการวิเคราะห์และประกอบผลงานศิลปนิพนธ์ เพื่อสนับสนุนให้ผลงานศิลปกรรมที่ผ่านการสร้างสรรค์มีคุณค่าสูงสุดและเด่นชัดในด้านการศึกษา

ความสำคัญของโครงการ

สายตามีความสำคัญต่อการมองเห็นของมนุษย์ สามารถทำให้รับรู้ในสิ่งที่มากระทบสู่ม่านสายตา เมื่อการมองเห็นในครั้งแรกก็ทำให้สามารถแยกความแตกต่างในสิ่งที่มองเห็นได้ที่มนุษย์สามารถรับรู้ว่ามีสีแดงคือสีแดง เส้นตรงคือเส้นตรง ขนาดใหญ่กับเล็ก รวมถึงระยะและทิศทางในการมองเห็น สิ่งที่ได้กล่าวมานี้ล้วนแล้วแต่เกิดจากการมองเห็นแทบทั้งสิ้น เพราะการมองเห็นจะทำหน้าที่นำไปสู่สมอง หลังจากนั้นความคิดและความรู้สึกจะตามมาเป็นลำดับสุดท้าย

การมองเห็นนี่เป็นส่วนหนึ่งของข้าพเจ้าและติดตัวมาโดยกำเนิด ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอึ้งอรทัยต่อการมองเห็น จึงเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่นำไปสู่การสร้างมิติขึ้นมาใหม่ โดยผ่านกระบวนการทับซ้อนกันของเส้นและได้นำมาเป็นแนวความคิด และเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำเสนอแนวความคิดและอารมณ์ส่วนตัว โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
2. เพื่อนำเสนอรูปแบบทางศิลปะ และสุนทรียภาพทางผลงานจิตรกรรม สีอะคริลิก โดยวิธีการสร้างภาพด้วยหลักทัศนธาตุทางศิลปะ ใช้เส้นทับซ้อนกันให้เกิดมิติ เกิดการลวงตาและแสดงการเคลื่อนไหว นำไปสู่การเชิญชวนทางสายตา
3. เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้า และแสวงหาขั้นต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานในรูปแบบจิตรกรรมโดยแสดงเนื้อหาด้วยการใช้เส้น(Line) สี (Color) น้ำหนัก (Tone) สร้างรูปทรงเป็นสำคัญด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีอะคริลิก

1. ด้านเนื้อหา ต้องการแสดงให้เห็นมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของเส้น จนเป็นน้ำหนักที่มีปริมาตร มีการเคลื่อนไหว เกิดการลวงตาและปะทะต่อสายตา ผู้จัดมองผลงานจิตรกรรม

2. ด้านแนวทางสร้างสรรค์ เป็นจิตรกรรมในรูปแบบนามธรรม (Abstract)

3. ด้านกรรมวิธี ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมนามธรรม โดยการใช้สีอะคริลิก เขียนเส้นทับซ้อนกันไปมา และใช้ค่าน้ำหนักของสีที่มีความเข้มและความอ่อนเป็นตัวแบ่งระยะของภาพ จนเกิดเป็นมิติตามองค์ประกอบของภาพที่สร้างขึ้นมา

4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
1. ขนาด 130 x 150 เซนติเมตร
 2. ขนาด 170 x 200 เซนติเมตร
 3. ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร
 4. ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

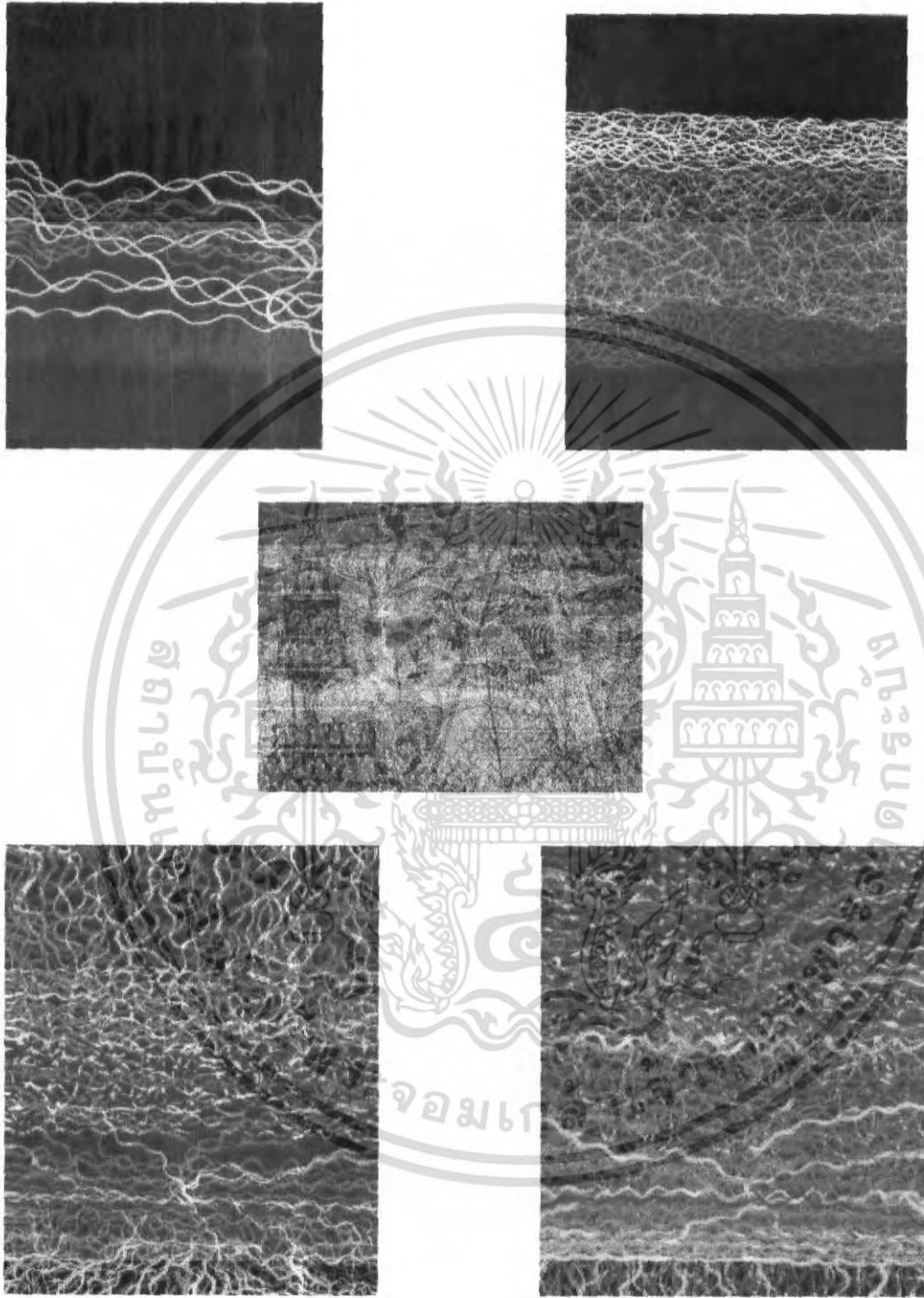
ที่มาและแนวความคิดที่สร้างสรรค์

ที่มาแห่งความบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ มาจากการค้นหาเทคนิคการเขียนผลงานจิตรกรรมในช่วงเวลาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ซึ่งข้าพเจ้ามุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อธรรมชาติเป็นหลัก เนื่องจากมีความผูกพันและเติบโตมาพร้อมกับธรรมชาติอันสมบูรณ์ สามารถรับรู้พลังอำนาจที่เจริญงอกงามของธรรมชาติเป็นอย่างดี เพราะธรรมชาติเป็นแหล่งกระจายผลผลิตที่เกิดขึ้นมาเองไปซังหน่วยเล็ก ๆ ตามจุดต่าง ๆ ที่รายล้อมอยู่ นำมาซึ่งการกำเนิดสิ่งใหม่ การสร้างและการดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ข้าพเจ้าเห็นว่าสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นมาไม่เพียงแต่เป็นผลผลิตเท่านั้น แต่เป็นความสุขทางจิตใจ เมื่อผู้ได้สัมผัสกับธรรมชาติจะรู้สึกถึงการปลดปล่อยสิ่งไม่สบายใจออกไป ซึ่งเป็นความรู้สึกที่แตกต่างกับสังคมเมืองอันเร่งรีบ มีผู้คนมากมาย มีโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมรายล้อมอยู่ ทุกสิ่งเป็นไปตามกฎข้อบังคับทางสังคม โดยมีผู้คนไม่น้อยที่พยายามจะหลีกเลี่ยงสังคมเมืองอันสับสนวุ่นวายนี้ ไปหาความสุขทางธรรมชาติที่มีอากาศอันบริสุทธิ์แทนอากาศที่เป็นมลพิษ ความสุขทางธรรมชาติที่ใฝ่กล่าวมานี้ไม่ได้เป็นเพียงแต่จินตนาการส่วนตัวของข้าพเจ้าแต่เป็นความรู้สึกภายในที่จะถ่ายทอดออกมาสู่ความคิดสร้างสรรค์ทางผลงานศิลปะที่มาจากพื้นฐานแห่งความเป็นจริง

ในธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นพืชพันธุ์ สรรพสัตว์ แหล่งน้ำ สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ทุกอย่างจะมีความสัมพันธ์กันทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยระบบนิเวศทำให้เกิดความสมดุลเกื้อหนุนกันของสิ่งมีชีวิต ข้าพเจ้าเห็นว่าจากสิ่งที่ได้กล่าวมานี้มีรากเหง้าแห่งความสัมพันธ์กัน จึงนึกถึงเส้นใยทางธรรมชาติที่มีการถักทอเชื่อมโยงกันจนเป็นรูปทรงใหม่จากจินตนาการส่วนตัว แสงที่สาดส่องลงมาและรวมถึงลายเส้นของแม่น้ำลำธารซึ่งมีความร่วมเย็นสงบนิ่งแต่มีความเคลื่อนไหวในเวลาเดียวกัน

สิ่งเหล่านี้นำมาซึ่งการสร้างสรรค โดยข้าพเจ้านำประสบการณ์ความรู้ที่ได้รับจากธรรมชาติมาเป็นแรงบันดาลใจและเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยนึกถึงเส้นซึ่งเป็นทัศนธาตุเบื้องต้น เป็นจุดกำเนิด โครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาลที่มีความพลิ้วไหว เป็นสิ่งบอกความหมายแก่ทุกสารระบบในจักรวาล นำมาจัดการผสมผสานกับรูปทรง น้ำหนัก สี สันต่าง ๆ จนครบองค์ประกอบทางทัศนธาตุของศิลปะ แต่ให้ความสำคัญกับเส้นเป็นหลักจนเกิดการทับซ้อน ข้าพเจ้าจึงนำเอาความพิเศษของการทับซ้อนกันของเส้นมาเป็นการแสดงออกส่วนตัวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยเฉพาะจงให้เห็นภาพรายละเอียดให้ชัดเจนตามการแสดงออก สร้างส่วนที่เป็นสัญลักษณ์เข้าไปในงานผลงานของข้าพเจ้าจึงได้มีการค้นหาข้อมูลที่เป็นแรงบันดาลใจ รวมทั้งอิทธิพลที่ได้รับและผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องนำเสนอเป็นผลงานศิลปะ

ภาพประกอบข้อมูล

การทับซ้อนกันของเส้นที่เป็นที่มาของผลงานมิติแห่งการทับซ้อนที่มาจากทดลอง
ผลงานการประสานกันของเส้นจากรูปทรงธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์การศึกษาศิลปกรรมที่เข้มข้น และเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งที่ตั้งสมในชีวิตส่วนตัว นอกจากนี้แล้วอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องคือ ศิลปะนามธรรม (Abstract) ที่มีวาซิลี คานดินสกี (Wassily Kandinsky) ปีค.ศ. 1866 – 1944 จิตรกรเชื้อสายรัสเซียเป็นผู้บุกเบิก และศิลปะนามธรรมแนวใหม่ที่ถือกำเนิดในช่วงปลายทศวรรษที่ 1950 ศิลปะลัทธิ Op Art เป็นศิลปะที่เรียกย่อจากชื่อเต็มว่า Optical Illusion Art อันเป็นนามที่ใช้เรียกศิลปะแบบหนึ่งที่ปรากฏแพร่หลายในนครนิวยอร์ก ช่วงปี ค.ศ. 1960 และอีกหลายประเทศในยุโรปช่วงระยะเวลาเดียวกัน ข้าพเจ้าศึกษางานศิลปะจากศิลปินผู้ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้ให้กำเนิดอ็อป อาร์ต คือ วิคเตอร์ วาซาเรลี (Victor Vasarely) ปีค.ศ. 1908 -- ปัจจุบัน จิตรกรเชื้อสายฮังการีในฝรั่งเศส

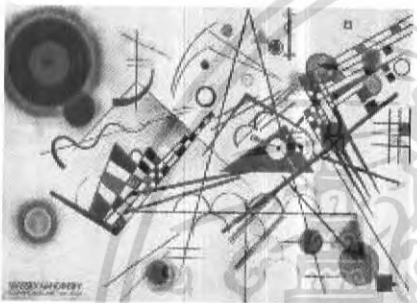
ก่อนการถือกำเนิดของศิลปะนามธรรมในโลกศิลปะตะวันตกนั้น ศิลปินหัวก้าวหน้ากลุ่มโพสท์ อิมเพรสชันนิสต์ (Post Impressionist) เช่น แวน โก๊ะห์ (Vincent Vangogh) โปกแกง (Paul Gauguin) และเซซานน์ (Paul Cezanne) ได้หวนเมื่อดั้งพันแห่งความคิดใหม่ ให้ศิลปินรุ่นต่อมาได้นำไปขบคิดขยายพันธุกันจนเกิดการแตกแขนงออกไปเป็นศิลปะลัทธิต่าง ๆ มากมาย และศิลปะนามธรรมก็เป็นหนึ่งในจำนวนนั้น แวน โก๊ะห์ได้เสนอความสัมพันธ์ระหว่างสีกับอารมณ์ออกมาด้วยผลงานที่ดูเคลื่อนไหว มีพลัง และสีสันสดใส เขาได้สรุปออกมาว่าสีจะมีบทบาทสำคัญที่สุดในงานจิตรกรรม ซึ่งนั่นก็คือสิ่งที่เคลลาคริวซ์เคยกล่าวไว้ตั้งแต่ ค.ศ. 1950 ว่า “หากภาพเขียนภาพหนึ่งจะประสบความสำเร็จในเรื่องสีแสง ไม่ว่าจะยื่นมองดูจากระยะที่ดูไม่ออกว่าเป็นภาพอะไรเราก็จะยังคงได้รับความรู้สึกบางอย่างจากภาพเขียนนั้น ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์เหงาเศร้าหรือรุนแรงจากเพียงแต่สีสันของภาพเขียนนั้น ๆ โดยลำพัง” ต่อมาคานสกีได้บุกเบิกศิลปะนามธรรมที่มีเพียงเส้น สี รูปทรงเป็นองค์ประกอบสำคัญ โดยสกัดเนื้อหาของภาพทิ้งไป จิตรกรรมนามธรรมของคานสกีที่สร้างสรรค์ขึ้นนับจาก ค.ศ.1910 จึงถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่า เป็นผลงานศิลปะนามธรรมชุดแรกที่สร้างขึ้นในโลกศิลปะสมัยใหม่เช่นเดียวกับนักวิทยาศาสตร์บางท่านที่ได้ค้นพบทฤษฎีบางอย่างโดยบังเอิญในวัยหนุ่มคานดินสกีได้ออกไปทำธุระนอกบ้านโดยทิ้งผลงานชิ้นหนึ่งค้างวางไว้ในลักษณะกลับหัว และเมื่อกลับเข้ามาในสตูดิโออีกครั้งหนึ่ง สิ่งที่เขาเห็นอยู่เบื้องหน้านั้นทำให้เขารู้สึกได้ถึง “ความงามที่จับใจเป็นพิเศษ ซึ่งปลุกเร้าความปีติภายในอย่างฉับพลัน” ภาพที่เขาเห็นนั้นก็คือ ภาพเขียนที่วางไว้กลับเอาด้านบนลงขึ้นนั้นนั่นเอง และนี่คือปฐมบทแห่งตำนานศิลปะนามธรรม นอกจากนั้นเพนนิยาบรัสเซียและตำนานพื้นบ้านของรัสเซียที่เขาได้ยินได้ฟังมาเมื่อสมัยเด็ก ๆ ก็เป็นจุดสานฝันให้มาบรรจบกับความงามของเส้น สี และรูปทรง ที่คานดินสกีได้พบและค้นคว้า เมื่อเป็นศิลปินแล้วการได้มองทัศนียภาพของปราสาทราชวังในรัสเซีย และได้เห็นแสงทาบทับลงบนสีสันของสถาปัตยกรรมอันเป็นหนึ่งในแรงบันดาลใจของการทำงานในยุคแรก ๆ

Coposition VI 1913

The First Abstract Water 1910

Composizione

Moscow

ผลงานจิตรกรรมนามธรรมของ วาซีลี คานดินสกี ที่ให้อิทธิพลกับแนวคิดความเป็นนามธรรมให้เกิดขึ้นกับผลงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามแนวคิดของคานดินสกี แม้กระทั่งตัวอักษรที่พิมพ์ลงกระดาษเพียงตัวเดียวก็มีคุณค่าได้ 2 แบบคือ เป็นทั้งสัญลักษณ์ (sign) เพื่อสื่อความหมายและขณะเดียวกันก็สามารถที่จะเป็นเสียงจากภายใน (inner sound) ซึ่งแสดงคุณสมบัติอิสระออกมาอย่างสมบูรณ์ได้ ทั้งนี้ศิลปินจะต้องพัฒนาทั้งตาที่มองเห็นและวิญญาณที่เฝ้าดู คือ ความสัมพันธ์ระหว่างโลกภายนอกและโลกภายในของเขาด้วย ดังที่คานดินสกีเฝ้าหลงไหลบทเพลงของวีกเนอร์ (wagner) ซึ่งครั้งหนึ่งในการแสดงคอนเสิร์ตบทเพลงของวีกเนอร์ในกรุงมอสโก เสียงดนตรีที่กระทบโสตประสาทของคานดินสกี ได้กระตุ้นมโนภาพเกี่ยวกับเส้นและสี เมื่อเปรียบเทียบสีเข้มแดงกับหุบเขา รวมทั้งอารมณ์ของสีแต่ละสีที่สัมพันธ์กับจิตวิญญาณมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ

ความเชื่อในศาสนาและจิตวิญญาณที่เป็น Spiritual World โครงสร้างดนตรีที่เปรียบได้กับองค์ประกอบศิลป์ของภาพเขียน จนเชื่อว่าจิตรกรรมสามารถพัฒนาไปสู่การแสดงพลังความรู้สึกได้ จุจดนตรี ตลอดจนความฝันเฟื่องและจินตนาการในวัยเด็ก ศูนย์ริยรสที่ได้รับจากงานศิลปะยุคก่อน ๆ จิตรกรรมชุดกองฟาง (Haystack) (# 10,11) ของมาเน่ที่เป็นสิ่งที่ประทับใจสุดยอดสำหรับคานดินสกี ล้วนเป็นแรงผลักดันให้คานดินสกีแหวกกฎเกณฑ์เก่า ๆ นำพาโลกศิลปะเข้าสู่สภาวะนามธรรม ซึ่งศิลปินรุ่นต่อมาได้รับช่วงคตินิยมนี้และพัฒนาศิลปะนามธรรมจนคลี่คลายมาถึงจุดสูงสุดในปัจจุบัน

ในบั้นปลายของชีวิต (ค.ศ. 1934 – 1944) ผลงานยุคปารีสของคานดินสกีได้คลี่คลายสู่สภาวะนามธรรมที่เต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวเร้าใจด้วยสีอัน ลวดลาย และจังหวะอันสนุกสนานผสมผสานเป็นรูปทรงเรขาคณิต และรูปร่างของสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งก็เป็นผลงานที่ชี้นำทิศทางการของจิตรกรรมนามธรรมในยุคต่อมาด้วย¹

¹ จิตรพัฒน์ พิศรปริษา.โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ , 2547

Optical Art (Op Art) หากมองย้อนไปยังศิลปะในทศวรรษก่อน ๆ การสร้างงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาในการมองเห็น และสัมพันธ์กับอ็อป อาร์ตนั้นมีอยู่ด้วยกันไม่น้อยเลยทีเดียว ดังเช่น จิตรกรรมของเลอ เซ่ หนึ่งกับแก้วเบียร์ (Still Life With a Beer Mug ก.ศ. 1921 – 1922) ผู้ชมจะรู้สึกได้ถึงพลังลึกลับสะเทือนทางสายตาที่ได้รับจากการตัดกันอย่างรุนแรง ระหว่างลวดลายขาว ดำ หรือจิตรกรรมรูปเลขาคณิตของมองเดรียนในช่วง ก.ศ. 1937 – 1942 ณ จุดที่เส้นดำตัดกันเป็นช่อง ผู้ชมจะรู้สึกตาพร่าขึ้นมาได้²

ลักษณะรูปแบบศิลปะของอ็อป อาร์ต มีรูปแบบนามธรรมเน้นขอบที่คมกริบ มีการจัดวางทิศทาง และสีลาของเส้น รูปร่าง หรือจุดบนพื้นระนาบให้เกิดการลวงตาทำลายพื้นระนาบที่ราบเรียบ 2 มิติให้สั่นไหว พลั้วงอ บิดเบี้ยว ฯลฯ อันแล้วแต่ศิลปินจะใช้ผลงานของพวกเขาชักพาการรับรู้ทางสายตาไปในทิศทางใด โดยใช้ทัศนธาตุ (Visual Element) ที่เกิดจากการใช้สีหลายสี หรือไม่ก็ใช้สีขาวกับดำ แต่ไม่ว่าพวกเขาจะจัดภาพด้วยวิธีการหรือรูปแบบใดผลลัพธ์แห่งภาพจะต้องก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อการรับรู้ต่ออันันดา ด้วยพวกเขามีความเชื่อในศิลปะ (Art Belief) ว่าการปะทะรับรู้ทางตามีนัยสำคัญต่อศิลปะอ็อป อาร์ต มากที่สุด มากกว่าเนื้อหาและแม้แต่ปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่เกิดจากการสัมผัสทัศนธาตุ ดังนั้น ศิลปินจึงพยายามกระทำบนพื้นระนาบทุกวิถีทาง เพื่อให้ผลงานของเขาทำปฏิกิริยากับการมองเห็นให้เร็วและแรงที่สุด

อิทธิพลและปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์และการรับรู้ศิลปะแบบ อ็อป อาร์ต มีทั้งอิทธิพลจากลัทธิศิลปะและทฤษฎีการมองเห็น กล่าวคือ ลัทธิศิลปะที่ส่งผลต่ออ็อป อาร์ต คือ ศิลปะลัทธิอิมเพรสชันนิสม์กับลัทธิฟิวเจอริสม์ ในส่วนของลัทธิอิมเพรสชันนิสม์มีส่วนทำให้ อ็อป อาร์ต เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง รวดเร็วเพราะเป็นลัทธิที่ให้อรรถาธิบายศิลปะไว้ ซึ่งความรู้สึกระหัดใจ และสะเทือนอารมณ์ เช่นเดียวกับอ็อป อาร์ต ส่วนฟิวเจอริสม์ให้อิทธิพลด้านการแก้ปัญหารูปทรงให้เกิดการลวงตา

² จีรพัฒน์ พิศรปริษา.โลกศิลปะศตวรรษที่ 20 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ , 2547 หน้า 277

เพื่อผลด้านการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นการให้อธิพจน์ด้านรูปแบบแก้อ็อป อาร์ตไปโดยปริยาย ประการสำคัญนักจิตวิทยาจำนวนหนึ่ง อาทิ Oswald Kulpe , Chevreal และของ Paul Kolers ได้นำเสนอวิธีการมองเห็น (Visual Theory) ที่พยายามจะตอบคำถามว่า สำหรับการมองเห็นนั้น “ตาหรือสมอง” เป็นสื่อสัมพันธ์ ในการกระตุ้นประสาทการรับรู้ต่าง ๆ ของมนุษย์ (Sensory Perception) โดยพยายามหาข้อมูล เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการเห็น (Seeing) การคิด (Thinking) ความรู้สึก (Feeling) และความจำ (Remembering)

สำหรับทฤษฎีการมองเห็นมีอยู่หลายทฤษฎีตามสำนักและความเชื่อที่ต่างกัน บางทีก็เรียกเป็นทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) ทางศิลปะมีทฤษฎีที่สำคัญ ๆ

ทฤษฎีแสงและเงา (Light and Shade) กล่าวว่า มนุษย์มองเห็นวัตถุได้เพราะมีแสงและเงา

ทฤษฎีรูปทรงและพื้น (Figure and Ground) กล่าวว่า มนุษย์มองเห็นวัตถุได้เพราะวัตถุอยู่ในพื้น เรามองเห็นทั้งรูปทรงและพื้นพร้อมกัน ซึ่งบางทีก็เรียกว่า ทฤษฎีสนาม (Field Theory)

ทฤษฎีความสมดุลและความขัดแย้ง (Balance and Contrast) กล่าวว่า มนุษย์มองเห็นวัตถุได้ เพราะมีความสมดุลในวัตถุนั้นและมีการขัดแย้งหรือตัดกันของค่าน้ำหนักต่าง ๆ ถ้าไม่มีการตัดของน้ำหนักแล้ว เราจะไม่สามารถมองเห็นอะไรได้ทุกอย่างจะมีลักษณะคล้ายหมอกควันไปหมด

จากทฤษฎีการมองเห็นทั้งสาม ไม่มีทฤษฎีใดจะสามารถวิเคราะห์ จินเนกองค์ประกอบของการมองเห็นดังกล่าวทั้งหมดออกจากกันได้ว่าองค์ประกอบใดสำคัญที่สุดและเมื่อยังไม่มีการสรุปได้ว่าตาหรือสมองสำคัญกว่ากัน ศิลปะอ็อป อาร์ตจึงเลือกเอาตามความเชื่อศิลปะของตนว่า “ตา” มีความสำคัญมากกว่า และเน้นการเห็นด้วยตาเป็นข้อสมมติฐานที่สำคัญในการแสดงออกทางศิลปกรรม โดยตั้งชื่อแบบอย่างการแสดงออกตามแนวทางของตนว่าอ็อป อาร์ต ซึ่งหมายถึงศิลปะที่เป็นแบบอย่างของการแสดงออกอันเกี่ยวข้องกับการเห็นด้วยตาโดยตรงและสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะรูปแบบศิลปะที่สำคัญ ๆ คือเป็นผลงานจิตรกรรมแบบนามธรรมหรือไร้เนื้อหา (Non Figuration) ที่แสดงการตัดกันของเส้น สี แถบ ด้วยการใช้สีแบน ๆ ในลักษณะทับซ้อน เหลื่อม เยื้อง ใช้สีขาว เทา ดำ หรือใช้สีที่ตัดกันบางทีก็ใช้สีดิสโต บางภาพให้ความรู้สึกเลื่อมพราย บางภาพล่อหลอกสายตาสวนให้เวียนหัว ทั้งนี้เป็นไปตามเป้าหมายการสร้างงานของกลุ่มอ็อป อาร์ต เพื่อให้บังเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวทางสายตามากที่สุด มุ่งให้ผู้ดูรู้สึกตื่นเต้น เลื่อมพรายมากที่สุดโดยคุณค่าของผลงานเป็นสัดส่วนไปตามปริมาณศักยภาพการเร้าสายตา แซม ฮันเตอร์จึงกล่าวว่า อ็อป อาร์ตเป็นงานศิลปะที่ “หลอกนัยน์ตาแต่ให้ความบันเทิงคอจิตใจ”

ศิลปะอ็อป อาร์ตที่ข้าพเจ้าให้ความสนใจเป็นพิเศษ คือผลงานของ วิกเตอร์ วาซารี (Victor Vasarely) จิตรกรชาวฮังการี ชีวิตทางการศึกษาของเขาเริ่มต้นด้วยการเรียนแพทย์ แต่เขาได้หันเปลี่ยนมาศึกษาศิลปะที่สถาบันศิลปะของฮังการี แล้วเดินทางเข้าสู่ฝรั่งเศสเพื่อแสวงหาประสบการณ์

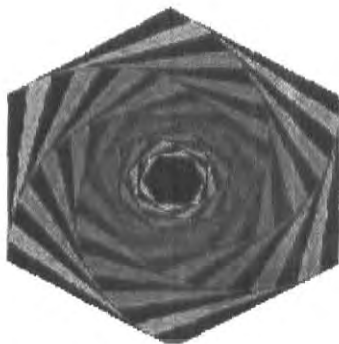
และความสำเร็จ แนวทางของศิลปินยุโรปในช่วงนั้น โดยทุ่มเทให้กับการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเส้นเรขาคณิตใช้สีที่ผสมกันอย่างมีความเคลื่อนไหว และมีมิติรวมภายใต้รูปแบบนามธรรมอันบริสุทธิ์ เขามองผลงานที่เขาสร้างและมองผลงานศิลปะ ให้มีความสัมพันธ์กับอวกาศหรือบริเวณว่าง ทั้งส่วนของตัวศิลปะ (Body Art) และสภาพแวดล้อมโดยไม่มองว่าภาพพิมพ์ จิตรกรรม ประติมากรรม การมองเห็นเป็นผลงาน 2 มิติหรือ 3 มิติแทน เพราะเป็นการมองด้วยการรับรู้ทางการเห็นทั้งนี้เพราะเหตุว่า Visual Art จะต้องให้ความสำคัญด้วยการมองเห็นก่อนสิ่งอื่น

วิกเตอร์ วาซาเรลี เริ่มทำงานที่เขาเรียกว่าการเคลื่อนที่ในระนาบ (Movement in plane) มาตั้งแต่ ค.ศ. 1928 โดยเลือกวาดภาพสัตว์ที่มีลวดลายซ้ำ ๆ กัน เช่น ม้าลาย เสือดาว หรือนักโทษใส่เสื้อลายเป็นแถบแนวนอน ลวดลายเหล่านั้นสามารถสร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวได้มากกว่าภาพปกติทั่วไป เขาได้เปลี่ยนมาใช้รูปร่างเรขาคณิตในการทำงานจิตรกรรม นามธรรม ในช่วงทศวรรษที่ 60 และประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูงในการสร้างจิตรกรรมอ็อป อาร์ต ซึ่งในงานชิ้นหนึ่งจะประกอบขึ้นมาจากรูปร่างเรขาคณิตนับร้อยนับพันรูป และสีสันท่าง ๆ มากมาย ถูกกำหนดไว้ให้อยู่ในตำแหน่งที่สามารถทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ลวงตาขึ้นมาได้โดยไม่ต้องอาศัยสัญลักษณ์หรือรูปธรรมใด ๆ (# 340)

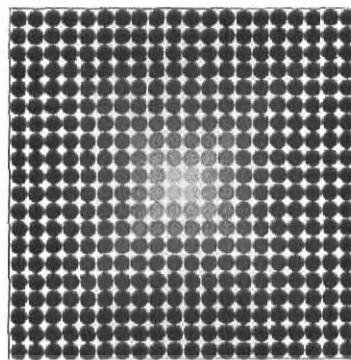
วิกเตอร์ วาซาเรลี จัดเป็นศิลปินที่มีการสร้างสรรค์ผลงานอย่างหลากหลายและขยับขั้นแข็ง อีกทั้งผลงานของเขาก็มีคุณภาพ ต่อปฏิบัติการรับรู้ทางสายตาตามคุณค่าศิลปะของศิลปินอ็อป อาร์ต ที่ให้คุณค่าศิลปะเป็นสัดส่วนไปกับอำนาจการรับรู้การมองเห็น ผลงานของเขาจึงได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงและจะถูกจัดให้อยู่ในชั้นแถวหน้ามาโดยตลอด เขาเป็นศิลปินที่ได้รับการยอมรับอย่างสูงทั้งในกลุ่มศิลปินด้วยกัน กลุ่มนักประวัติศาสตร์ กลุ่มนักวิชาการ นักสุนทรียศาสตร์และสาธารณชนผู้ชื่นชมศิลปกรรม รวมทั้งนักสะสมผลงานศิลปะทั่วโลก³

³สุกชัช สิงห์ชะบาศย์. ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ :

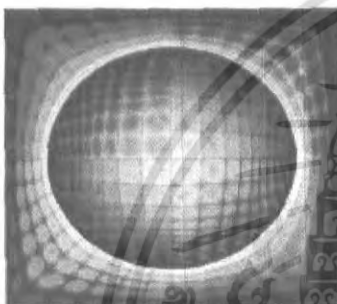
สำนักพิมพ์วาดศิลป์ , หน้า 219-222

Los Angeles

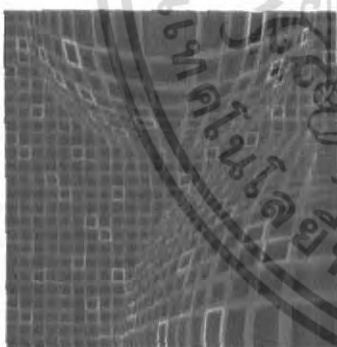
CTA-104

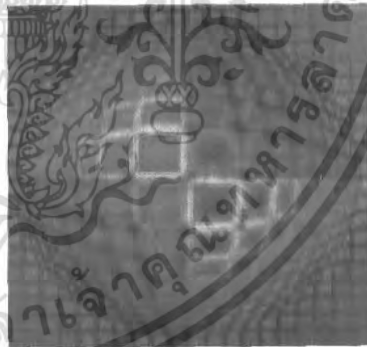
Dirac

Signed

Vasarhelyi

Vega-Nor-Print

ผลงานจิตรกรรมนามธรรมแบบ อี้อป อาร์ต ของ วิคเตอร์ วาซาเรลี ที่ให้อิทธิพลกับแนวความคิด
ความเป็นนามธรรมให้เกิดขึ้นกับผลงานข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ผลงานมิติแห่งการทับซ้อนนี้ ข้าพเจ้าสร้างภาพด้วยการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) มาตีความหมายเป็นความรู้สึกทางด้านความเป็นมิติแทนความคิดให้มากที่สุด เพื่อปะทะต่อสัมผัสแห่งการมองเห็นของมนุษย์ที่มีต่อนัยน์ตาซึ่งนำมาสู่การเจริญชวนทางสายตา ทั้งระยะใกล้และระยะไกล ตามแนวความคิดของศิลปะแบบนามธรรม โดยผ่านความพิเศษของกระบวนการ การทับซ้อนกันของเส้น ที่มีทั้งความถี่และความห่างของช่องไฟ ซึ่งการทับซ้อนกันของเส้นในแต่ละชั้นที่เพิ่มมากขึ้นและบวกกับการปล่อยว่างการทับซ้อนในบางจุดขององค์ประกอบภาพ ทำให้สามารถมองเห็นการทะลุถึงกันของพื้นที่ จนเห็นพื้นด้านหลังตามลำดับการทับซ้อนกันของเส้นตั้งแต่ชั้นแรก

ทัศนธาตุทำงานเต็มระบบ ผลลัพธ์ที่ตามมาคือ

1. มีทั้งน้ำหนักแสงและเงา
2. มีระยะในการมองเห็น
3. มีความเป็นบรรยากาศในรูปแบบจิตรกรรม
4. มีความเป็นปริมาตร

ทั้งหมดนี้เกิดการผสมผสานรวมกัน จนเข้าใจถึงความเป็มิติมากที่สุดตามความตั้งใจของข้าพเจ้าที่จะสร้างมิติขึ้นมาใหม่ ให้สมบูรณ์ตามรูปแบบผลงานศิลปกรรมที่มีความเป็นเฉพาะตัวในรูปแบบผลงานจิตรกรรม

บทที่ 3

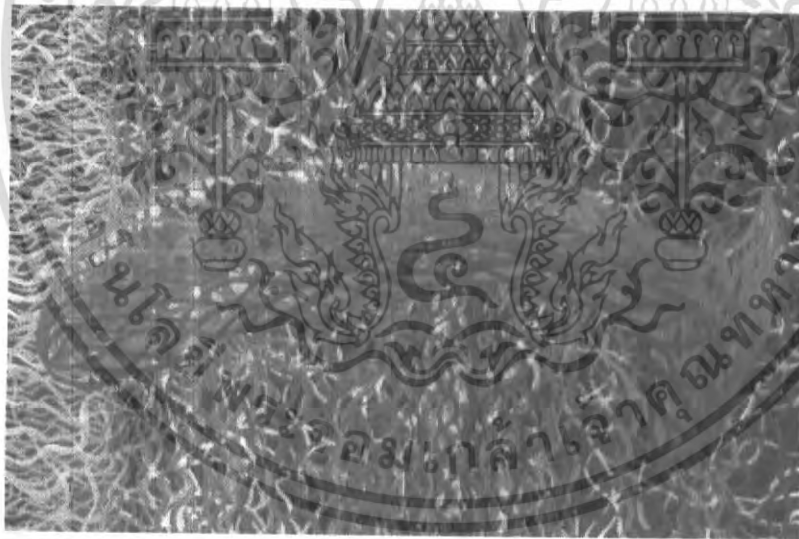
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้ามีจุดเริ่มต้นจากการได้ทดลองการทับซ้อนกันของเส้นและสัมผัสกับรูปแบบของผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมนั้นได้ประมวลรวบรวมความคิดจากแหล่งที่มา และความบันดาลใจที่ได้ทดลองทำภาพร่างคร่าว ๆ (Rough Sketch) ด้วยดินสอสีให้เกิดน้ำหนัก รูปร่าง รูปทรง จังหวะของการทับซ้อน และเจาะรายละเอียดให้ชัดเจน สมบูรณ์ตามมุมมองต่าง ๆ เพื่อเป็นต้นแบบที่จะนำมาเป็นแบบร่างด้วยสีอะคริลิกที่แสดงให้เห็นถึงการทับซ้อนที่มีมิติและบรรยากาศ แล้วนำมาสร้างเป็นผลงานจริง โดยการเพิ่มรายละเอียดของผลงานให้สมบูรณ์ที่สุด เพื่อแสดงความรู้สึกและสัมผัสได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

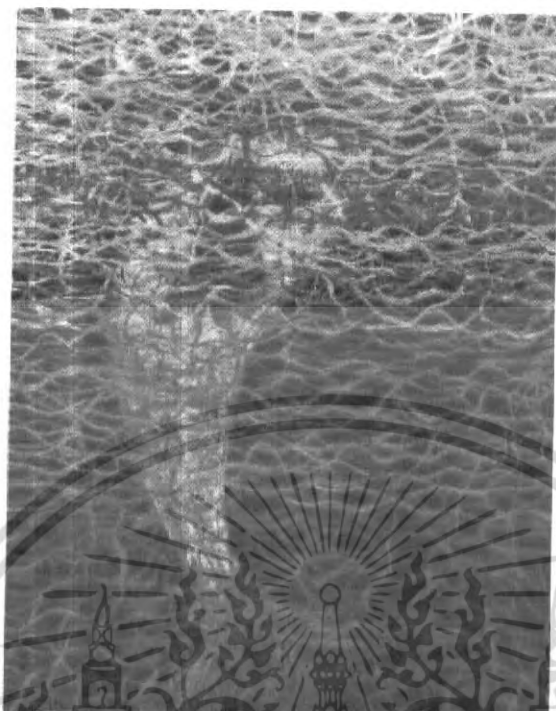
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

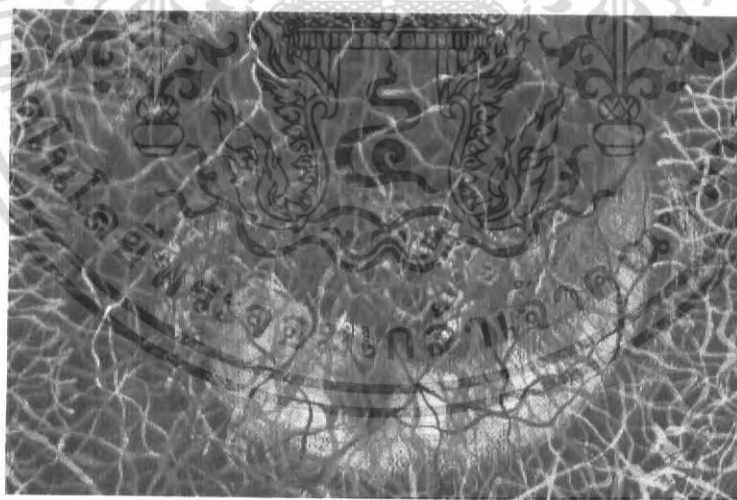

ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

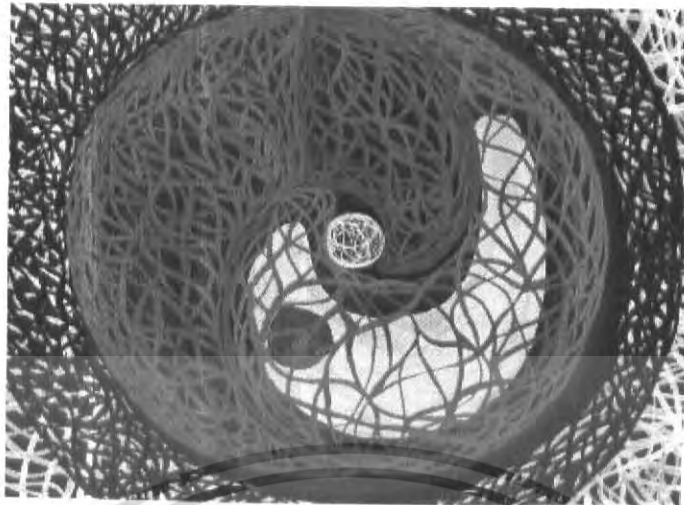

ภาพร่างจีนที่ 2

ภาพร่างจีนที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

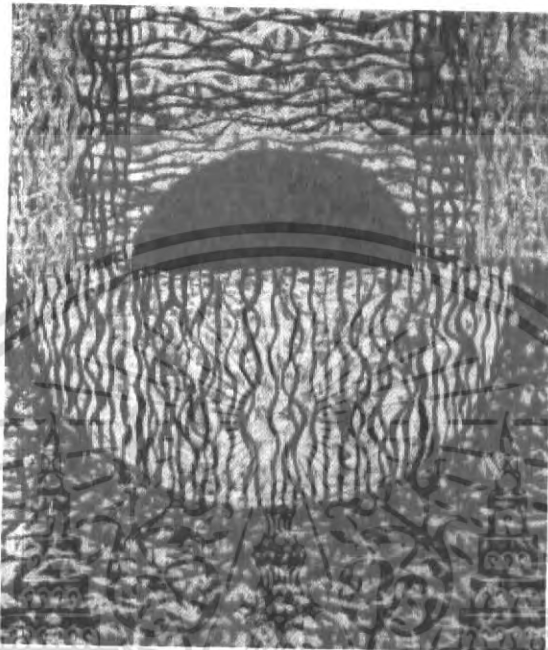
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้พัฒนาการสร้างสรรค์ต่อจากผลงานชุดที่แล้วการผสมกันของเส้นจากรูปทรงธรรมชาติ รู้สึกถึงการผสมกันของเส้นที่เกิดจากการทับซ้อน โดยนำเสนอรูปทรงจากธรรมชาติ คือ รูปทรงปลาที่มีลักษณะเวียนว่ายคูมีชีวิตให้ผสมผสมกันกับการทับซ้อนกันของเส้น

โดยนำภาพร่างชิ้นที่ 4 นำไปขยายสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงเพราะมีการจัดการกับรูปทรงของตัวปลา ด้วยการนำรูปทรงมาคลี่คลายและตัดทอนความเป็นปลาออกไปในบางส่วน เพื่อมีความชัดเจนในเนื้อหา เรื่องราวของการทับซ้อนกันของเส้น และผลทางทัศนธาตุ พื้นผิว สี น้ำหนัก ให้เกิดขึ้นกับภาพร่างชิ้นนี้ เพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึกให้กับผลงานมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

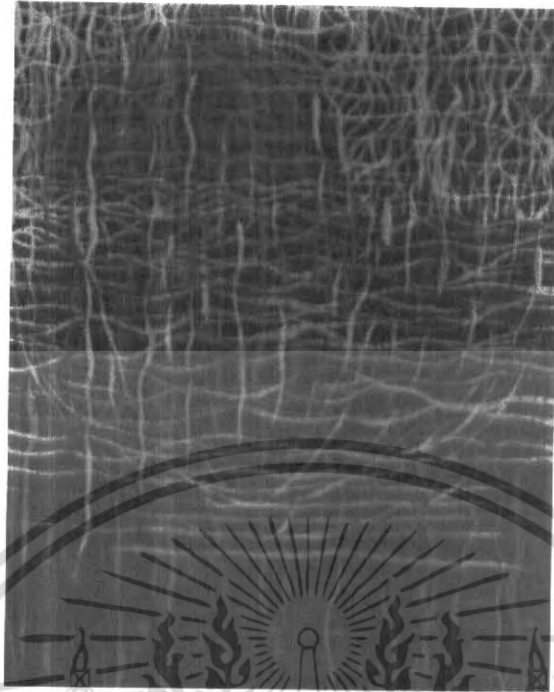
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นหมอกสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

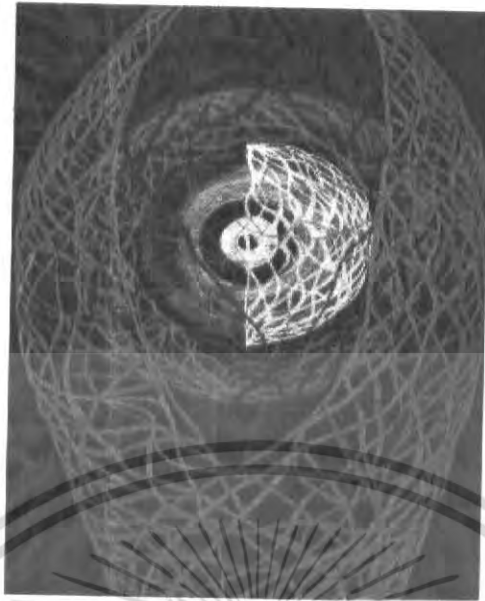

ภาพร่างขึ้นที่ 2

ภาพร่างขึ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ 78228 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำมาสนอถึงการทับซ้อนกันของเส้นขึ้นมาใหม่โดยให้บทบาทของเส้นในจังหวะและทิศทางต่าง ๆ เพื่อที่เส้นสามารถกำหนดน้ำหนักของค่าสีให้เกิดบรรยากาศภายในผลงานได้ และคลี่คลายรูปทรงทางธรรมชาติออกไปจนหมด แต่ยังคงไว้ซึ่งการเคลื่อนไหวของเส้นจากภาพร่างชุดที่ 1

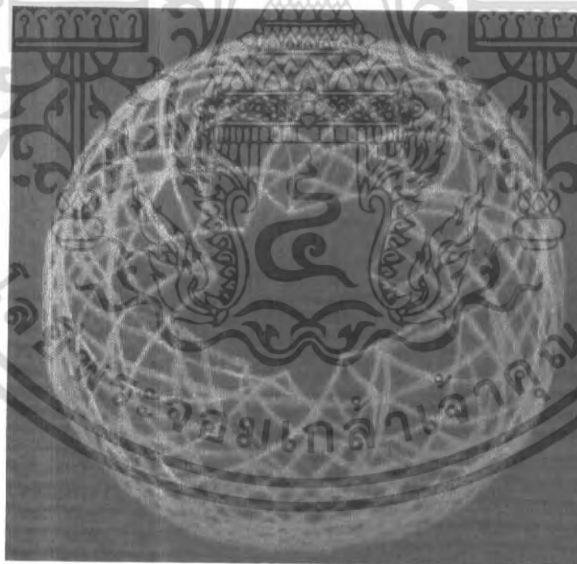
โดยนำภาพร่างชั้นที่ 4 นำไปขยายสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เพราะมีการแยกน้ำหนักของภาพอย่างชัดเจน และคำนึงถึงระยะหลังที่มีค่าน้ำหนักสีเข้ม ระยะหน้าที่มีค่าน้ำหนักสีสว่าง เส้นที่เกิดการทับซ้อนกันประสานกับน้ำหนักสีที่ลงตัวทำให้นึกถึงความเป็นโครงสร้างที่มีมิติมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

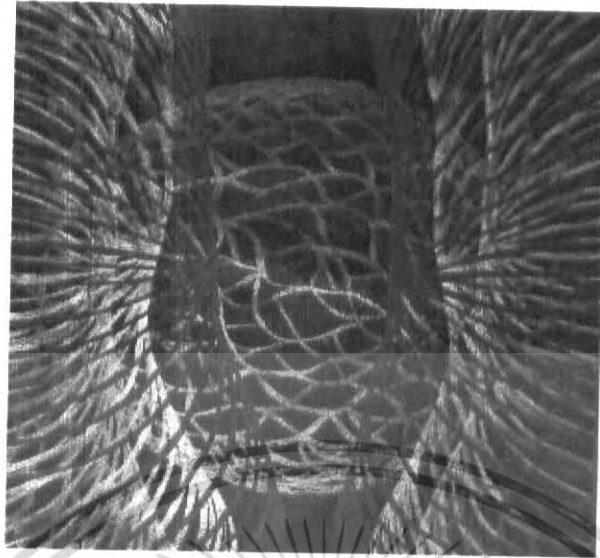

ภาพร่างชิ้นที่ 1

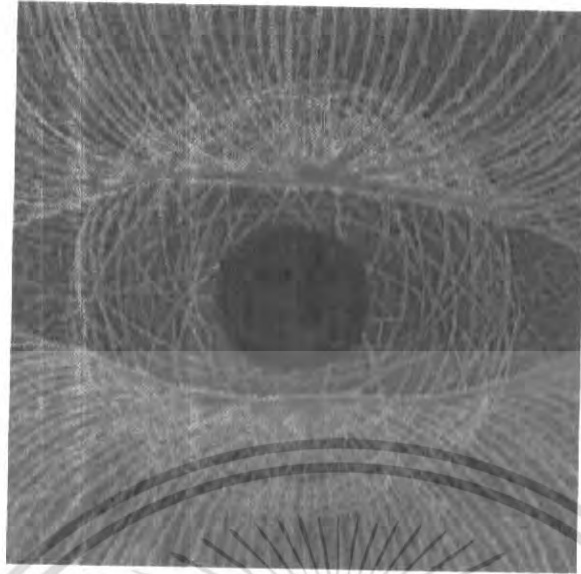

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

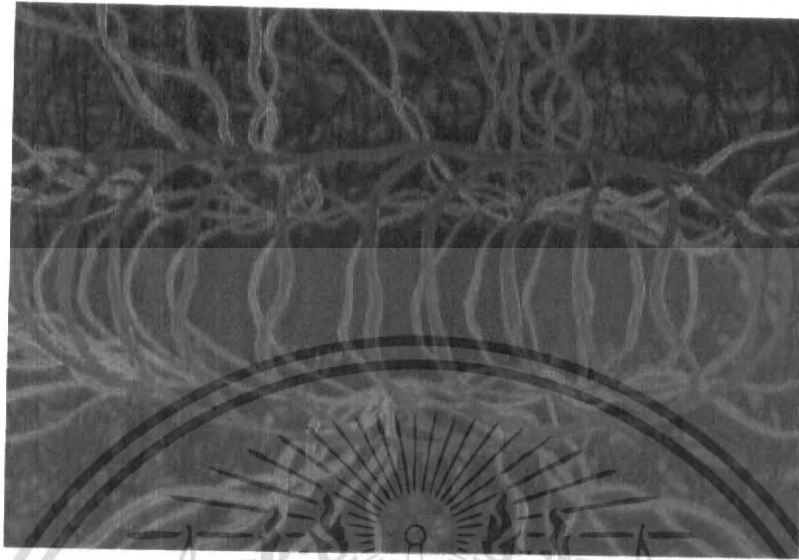
ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้แก้ปัญหาเปลี่ยนแปลงพัฒนาจากชุดที่ผ่านมา คือ มีการสร้างเทคนิคการทับซ้อนกันของเส้นให้มีความแตกต่างกัน โดยใช้เส้นในลักษณะต่าง ๆ มาสร้างพื้นผิว สร้างระยะ รวมถึงทิศทาง เพื่อความมีมิติที่ดูทับซ้อนให้ความรู้สึกลึกถึบ และเน้นรายละเอียดให้มากที่สุด โดยเฉพาะรูปทรงที่ต้องการให้เกิดความเด่นชัด แต่ยังคงกำหนดโครงสร้างหลักที่แสดงความเด่นชัดของภาพ

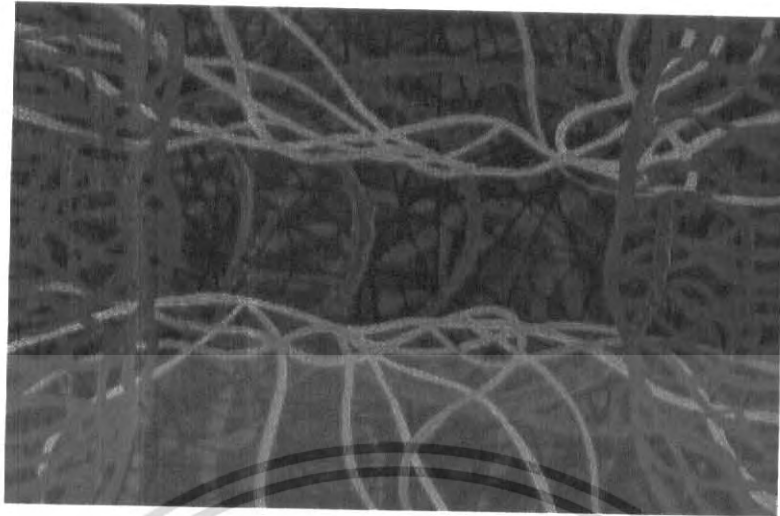
โดยนำภาพร่างชิ้นที่ 3 นำไปขยายสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชิ้นนี้มีความสมบูรณ์ตามหลักทัศนธาตุมากที่สุด เพราะ โครงสร้างโดยรวมของรูปทรงสามารถที่จะแสดงการสร้างระยะของบรรยากาศภาพและเชิญชวนทางสายตาดูเด่นชัดที่สุดคือมีความหลากหลายทางการทับซ้อน

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

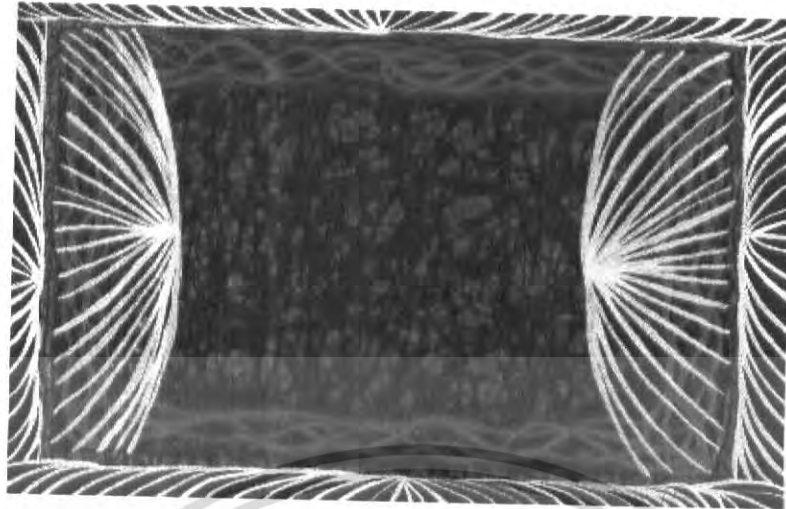

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดนี้ เป็นภาพร่างชุดสุดท้าย ข้าพเจ้าได้นำปัญหาจากภาพร่างทุกชุดมาแก้ไข มีการพัฒนาปรับใช้จนมีความเข้าใจในรูปแบบของผลงาน ทั้งทางทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก รูปทรง เพื่อประสิทธิภาพทางการทับซ้อนที่สมบูรณ์และดำเนินสู่ทิศทางของศิลปะนามธรรมอย่างเต็มรูปแบบ

โดยนำภาพร่างชิ้นที่ 4 นำไปขยายสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชิ้นนี้ยังคงมีเนื้อหาที่แสดงการทับซ้อนเป็นสำคัญ อีกทั้งความหลากหลายทางเทคนิควิธีการเขียนเส้นที่ทับซ้อนกันมีทั้งการแบ่งค่าน้ำหนักสี นำเรื่องของทิศทางของเส้นมาใช้ ทั้งหมด คือ การสร้างความแปลกใหม่ให้เกิดขึ้นกว่าภาพร่างชิ้นอื่น ๆ ที่ผ่านมา และสามารถที่จะพัฒนาการทดลองทางเทคนิคการทับซ้อนต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ได้นำภาพร่างที่สมบูรณ์แล้วนำมาขยายสัดส่วนในผลงานจริง มีลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เตรียมเฟรมผ้าใบที่สมบูรณ์แล้ว รองพื้นตามโทนสีของภาพร่าง
2. ขึ้นรูปตามโครงสร้างขององค์ประกอบภาพร่างที่นำมาสร้างสรรค์ด้วยสีอะคริลิก
3. เมื่อลงสีโครงสร้างของภาพโดยรวมแล้ว จึงมาถึงกระบวนการทับซ้อน โดยการใช้

พู่กันกลมขนาดเล็กลงสีอะคริลิกที่ผสมเตรียมไว้แล้วในลักษณะของการลากเส้นไปมาให้เส้นสานกัน เหมือนกับตาข่าย

4. สานเส้นไปตามภาพร่าง โดยคำนึงถึงน้ำหนัก สีพื้นและองค์ประกอบของภาพที่สร้างขึ้นมา

5. ตกแต่งรายละเอียดสุดท้าย โดยการเน้นรายละเอียดของเส้นที่ทับซ้อนกันในบางจุดที่สำคัญและมีความเด่นชัด เพื่อความเป็นมิติและสมบูรณ์ตามความต้องการ

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้ามีจุดเริ่มต้นจากการทดลองทางเทคนิค การผสมกันของเส้นจากรูปทรงธรรมชาติ จึงนำเส้นซึ่งเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่มีความสอดคล้องกัน ราวกับธรรมชาติมาสร้างสรรค์ และนึกถึงการฉีกทอยของเส้นใยทางธรรมชาติ จังหวะของทิศทางแสงเงา การผสมกันของเส้นจากรูปทรงธรรมชาติเปรียบเสมือนเทคนิคเบื้องต้นที่นำไปสู่การแสดงออกทางการทับซ้อนที่ได้แสดงลักษณะรูปแบบของผลงานในมุมมองและจังหวะของการทับซ้อนกันของเส้นที่มีมิติต่อสายตา

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยอาศัยหลักทัศนธาตุทางศิลปะ เส้น สี น้ำหนัก รูปทรง และเงารายละเอียดให้ชัดเจน สมบูรณ์ เพื่อเป็นต้นแบบที่จะนำมาเป็นแบบร่างจริง โดยการเพิ่มรายละเอียดเพื่อแสดงความรู้สึกและสามารถสัมผัสได้ถึงความเป็นมิติที่เกิดจากการสร้างสรรค์ในรูปแบบจิตรกรรมนามธรรม

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุในผลงานชุดนี้จะมีจุดเด่นอยู่ที่เส้นที่แสดงบทบาทของการสร้างน้ำหนักแสงและเงา สร้างรูปทรงที่มีระยะทิศทางในการเชิญชวนทางสายตาและการสร้างบรรยากาศให้เกิดมิติ โดยทัศนธาตุที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องเส้นที่แสดงเรื่องราวตามแนวความคิดที่ชัดเจนในผลงาน ข้าพเจ้าจึงวิเคราะห์ทัศนธาตุต่าง ๆ ดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Form)

- ก. รูปทรงที่ใช้เป็นรูปทรงของปลา ที่จัดองค์ประกอบภาพในลักษณะวงกลมและแบ่งครึ่งตามรูปทรงของสัญลักษณ์หยินหยางของลัทธิเต๋า
- ข. เป็นรูปทรงทางอินทรีรูปที่นำมาจากโครงสร้างของปลา ซึ่งมีลักษณะของการเวียนว่าย โดยต้องการสื่อถึงการเคลื่อนไหวคู่มิชีวิต และให้ดูประสานกันด้วยการสร้างรูปในลักษณะวงกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรง (Form)

- ก. รูปทรงที่ใช้มีความเป็นโครงสร้างที่ทับซ้อนกันของรูปทรงที่โค้งมน สื่อให้เห็นถึงความนิ่งของรูปทรงที่มีมิติ เพื่อแสดงความมั่นคงและนำสายตาไปสู่จุดเดียว
- ข. เป็นรูปทรงที่มีลักษณะ โค้งมน โดยการนำเอารูปทรงของวงกลม, ครึ่งวงกลมแบบเรขาคณิตซึ่งให้ความรู้สึกเป็นกลางมาจัดองค์ประกอบภาพ เพื่อสร้างความเป็นปริมาตรและสื่อถึงความสามมิติให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรง (Form)

- ก. รูปทรงที่ใช้มีความเป็น โครงสร้างที่ทับซ้อนกัน โดยใช้รูปทรงที่ดูพลิ้วไหวผลัดกระยะเข้าไปหา รูปทรงที่อยู่ด้านหลัง เพื่อส่งผลสู่การรับรู้มิติทางสายตาเพียงอย่างเดียว
- ข. เป็นรูปทรงอิสระที่ผสมผสานกับรูปทรงทางเรขาคณิต ซึ่งรูปทรงอิสระของระยะหน้ามีการ เคลื่อนไหว แต่วงกลมที่เป็นรูปทรงเรขาคณิตของระยะหลังมีความนิ่ง นำมาซึ่งความขัดแย้งกัน จึงทำ ให้สามารถแบ่งแยกความชัดเจนของระยะได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

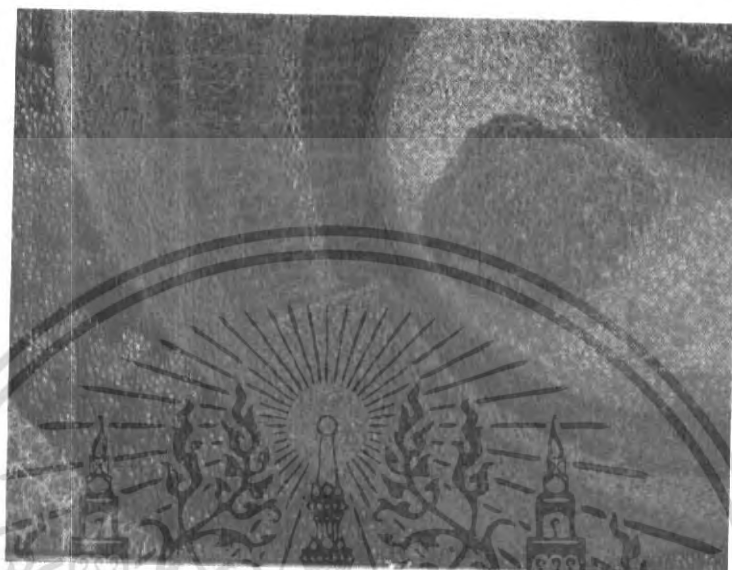

รูปทรง (Form)

ก.รูปทรงที่ใช้มีความคิดมาจากกรอบรูป โดยแสดงความรู้สึกในการมองเข้าไปสู่ด้านในของภาพ ข.เป็นรูปทรงเรขาคณิตในลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้า ให้ความรู้สึกนิ่งเฉย นำมาสร้างรูปเป็นทรงกรอบ เพื่อส่งผลทางด้านความลึก และผลลึกระยะไปสู่ด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

ลักษณะผิว (Texture)

- ก. พื้นผิวในผลงาน ได้บ่งบอกถึงความละเอียดจากการทับซ้อนกันของเส้น ด้วยเส้นจำนวนมากที่มาประสานรวมกันสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นกับบรรยากาศของภาพ แสดงความรู้สึกเป็นมิติขึ้นมา เพื่อให้เกิดความแตกต่างชัดเจนของผลงาน
- ข. พื้นผิวในผลงาน เป็นพื้นผิวที่ทำขึ้นมาจากการทับซ้อนกันของเส้น เมื่อมองดูแล้วจะเหมือนเส้นด้ายมาถักทอรวมกัน แต่เมื่อสัมผัสจริงกลับเป็นพื้นเรียบ ๆ ที่เกิดจากการเขียนถูกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

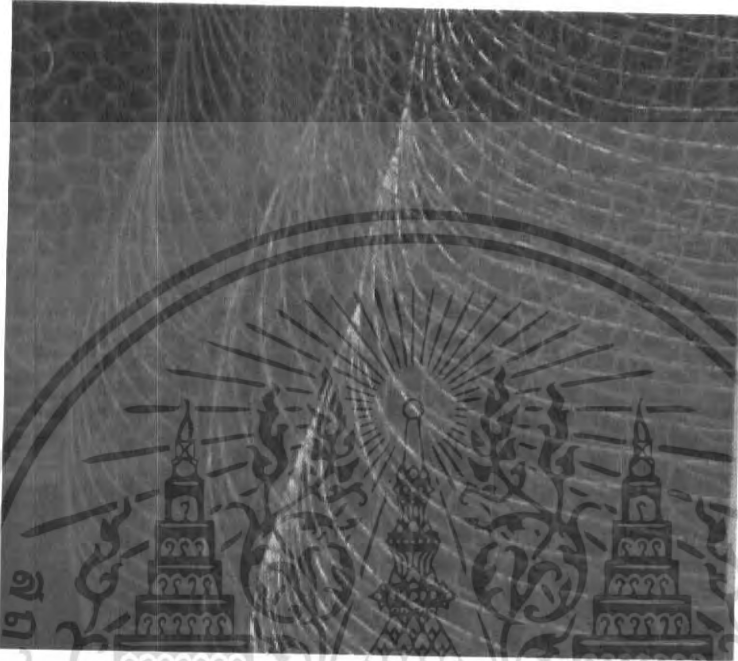

ลักษณะผิว (Texture)

- ก. พื้นผิวในผลงาน ได้นำความละเอียดของเส้นที่มีทั้งขนาดใหญ่ ขนาดเล็กและจุดมาสร้างสรรค์ให้เกิดความกลมกลืนกัน จนเป็นน้ำหนักที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน
- ข. พื้นผิวในผลงาน จะแสดงอยู่ในองค์ประกอบของโครงสร้างหลักที่เหมือนกับตาข่ายขนาดใหญ่ปกคลุมสิ่งบางใสที่เกิดจากจุดจำนวนมากอยู่ภายใน ซึ่งแสดงความโปร่งแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

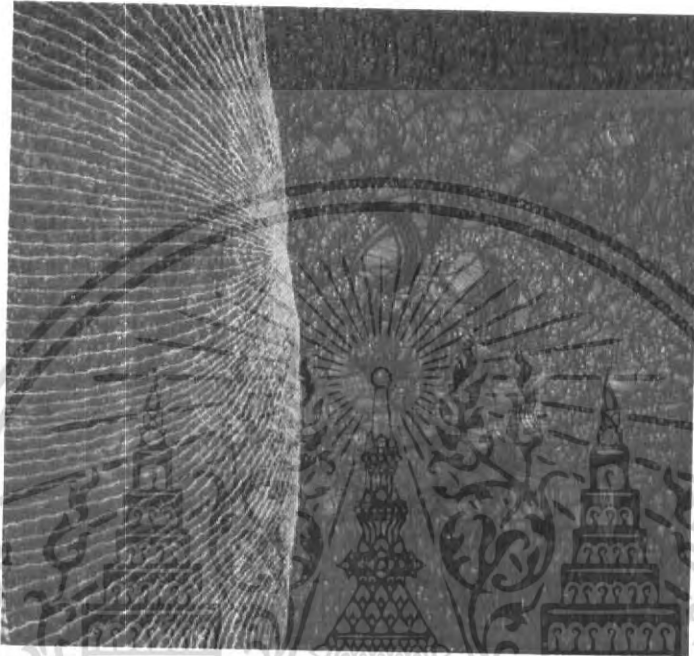

ลักษณะผิว (Texture)

- ก. พื้นผิวในผลงาน จะแสดงความชัดเจนออกมาปะทะสู่สายตา ในลักษณะของเส้นที่มีขนาดเท่ากัน ทับซ้อนกันอย่างบรรจงจนเกิดการก่อตัวกันเป็นมวลของ โครงสร้าง
- ข. พื้นผิวในผลงาน มีลักษณะหลอกล่อนัยยะ ใให้เหมือนกับสามารถจับต้องเส้นที่ประสานได้ ซึ่ง เป็นไปตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

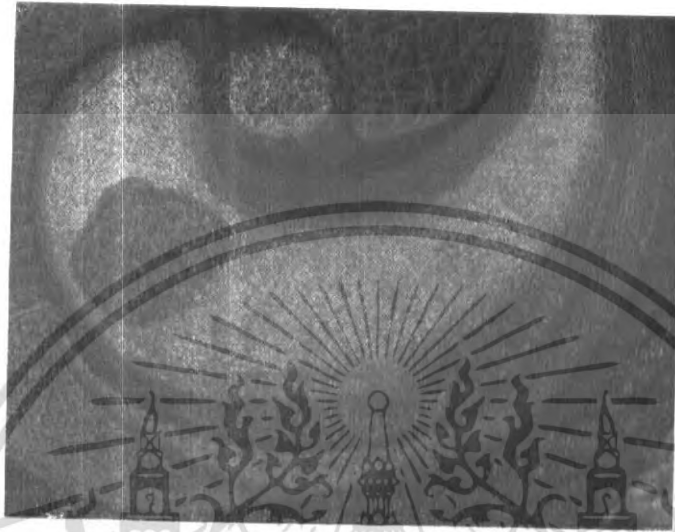
ลักษณะผิว (Texture)

ก. พื้นผิวในผลงาน เส้นทุกเส้นที่นำมาสร้างสรรค์ทำงานตามหลักทัศนธาตุ คือ สร้างการเคลื่อนไหว ด้วยการจับท่อนกันของเส้นทำให้พื้นผิวที่เห็นมีความละเอียดจนเกิดการลายตา

ข. พื้นผิวในผลงาน ได้บ่งบอกถึงการทับซ้อนกันของเส้นที่นำมาซึ่งพื้นผิวที่โปร่งแสง แสดงความรู้สึกถึงแสงสามารถทะลุผ่านได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

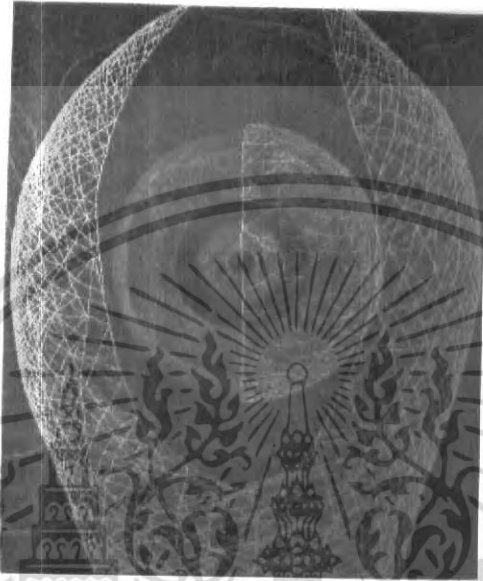

น้ำหนัก (Tone)

- ก. น้ำหนักในผลงาน เป็นตัวเน้นรูปทรงให้เกิดปริมาตร เพราะเส้นที่เกิดจากสีที่มีน้ำหนักเข้มทำหน้าที่เป็นเงา ส่วนเส้นที่เกิดจากสีที่มีค่าน้ำหนักอ่อนทำหน้าที่เป็นแสง
- ข. น้ำหนักในผลงาน ยังแสดงอารมณ์ด้วยการประสานกันของเส้นที่เกิดจากการทับซ้อน เพราะน้ำหนักมีคุณสมบัติด้านการสร้างบรรยากาศให้เกิดขึ้นกับผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

น้ำหนัก (Tone)

- ก. น้ำหนักในผลงาน มีการวางลำดับการทับซ้อนของเส้นให้ระยะหลังเป็นส่วนของเงา และการทับซ้อนเส้นในระยะหน้ากำหนดให้เป็นส่วนที่กระทบแสง
- ข. น้ำหนักในผลงาน มีการแทรกสีสว่างในบางจุดที่เน้นรายละเอียด เพื่อการแบ่งแยกน้ำหนักของภาพได้อย่างชัดเจน และนี่ถึงมิติทางโครงสร้างเป็นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

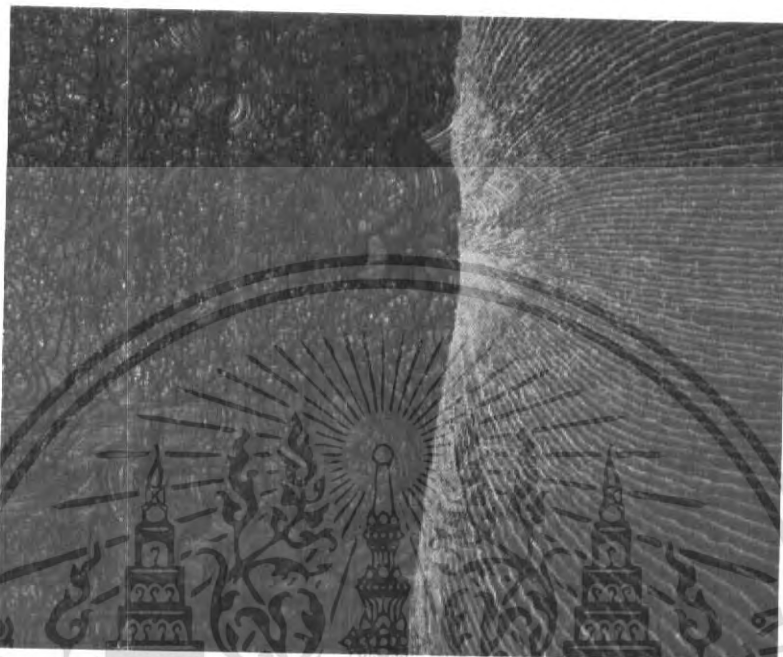

น้ำหนัก (Tone)

- ก. น้ำหนักในผลงาน เป็นตัวสร้างระยะ ให้เกิดขึ้น เพราะน้ำหนักทำให้สัมผัสการมองเห็นรับรู้ว่าสิ่งที่เห็นกำหนดระยะของทิศทางได้
- ข. น้ำหนักในผลงาน เป็นตัวเชื่อมโยงเส้นที่เกิดการทับซ้อนกันประสานกลายเป็นมวลที่ก่อให้เกิดความเป็นมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

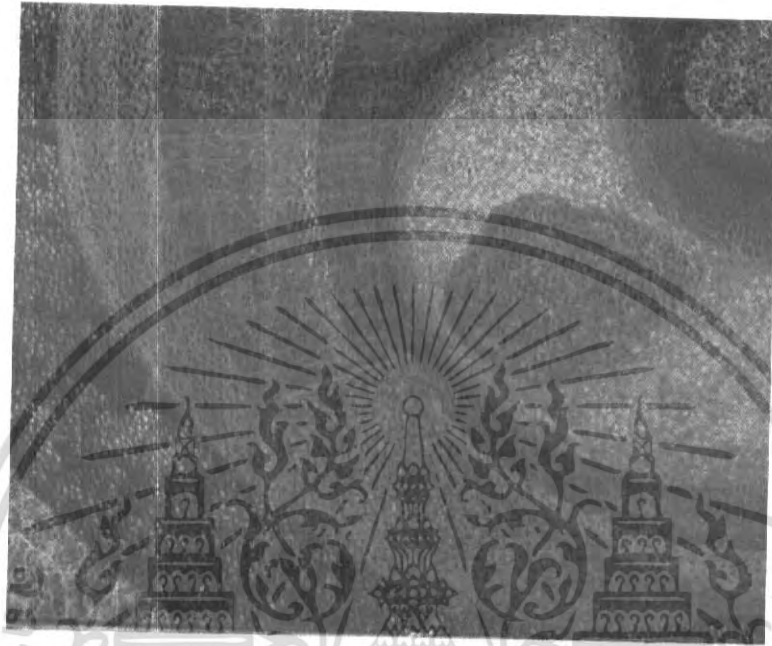
น้ำหนัก (Tone)

ก.นำหลักการสร้างน้ำหนักทางทวารวดีเส้นมาใช้ คือ มองสีสว่างเป็นค่าน้ำหนักสีขาว มองสีที่น้ำหนักกลางเป็นค่าน้ำหนักสีเทา มองสีที่มีความเข้มเป็นค่าน้ำหนักสีดำ เพื่อความเข้าใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ข.น้ำหนักที่เกิดจากการทับซ้อนกันของเส้นสี ที่มีความตัดกันอย่างชัดเจน ในบางพื้นที่สร้างความขัดแย้ง ให้ผลทางด้านความลึกคืบ้น น้ำหนักทำงานร่วมกันทำให้เกิดเรื่องของมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

สี (Colour)

- ก. สีมืดทึบสำคัญในงานของข้าพเจ้า เพราะสีเป็นสิ่งที่ปะทะกับสายตาไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเส้น และสียังเป็นตัวสร้างบรรยากาศทางการประสานกันของเส้น ให้เส้นทำหน้าที่อย่างอิสระ
- ข. ข้าพเจ้าเลือกใช้สีคู่ตรงข้าม มาแบ่งแยก โครงสร้างหลักทั้ง 2 จุดออกจากกัน เพื่อแสดงความเป็นคู่ของรูปทรงอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

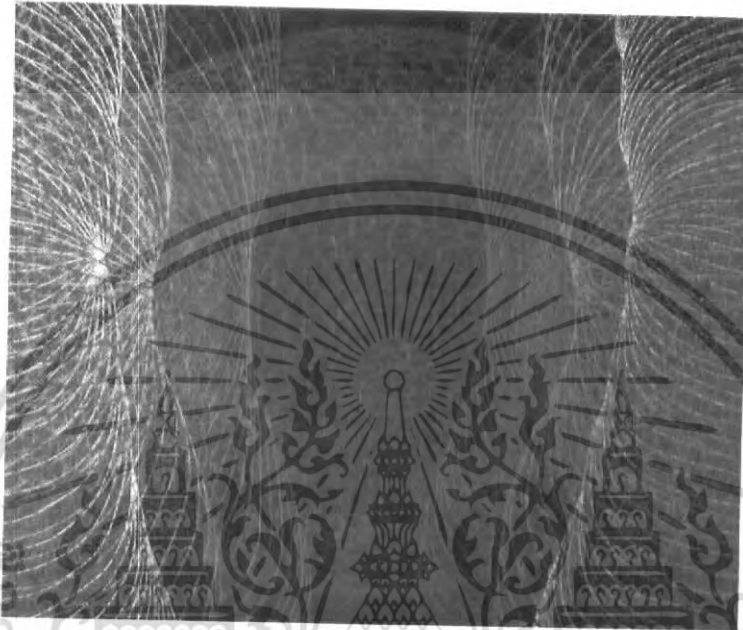
สี (Colour)

ก. ข้าพเจ้านำความจัดของสีมาใช้ คือ ให้ระยหน้ามีความจัดของค่าน้ำหนักสีและลดความจัดของสีในระยะหลัง เพื่อให้ได้มาซึ่งความมีมิติชัดเจนและง่ายต่อการคุมบรรยากาศโดยรวมของผลงาน

ข. ข้าพเจ้านำสี Cobalt Blue ซึ่งเป็นสีบรรยากาศนำมาสร้างสรรค์ในผลงาน เพื่อครอบคลุมบรรยากาศโดยรวมของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

สี (Colour)

ก. ข้าพเจ้าสร้างน้ำหนักความเข้มของสีให้ดูเป็นเงาด้วยสีดำที่ทึบหนา และสร้างแสงสว่างของสีให้ดูเป็นแสงด้วยสีที่มีค่าน้ำหนักอ่อน

ข. สีในผลงาน ข้าพเจ้าเลือกที่จะคลุมสีให้เป็นลักษณะกระจายไปทั่วภาพ เพื่อที่จะให้สีของบรรยากาศเป็นตัวสร้างน้ำหนัก โดยขึ้นพื้นด้วยสีดำแสดงความมั่นคงทางการสร้างมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

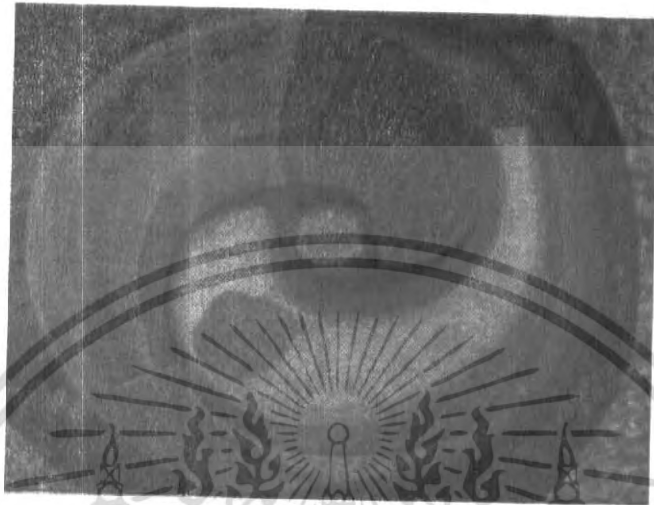
สี (Colour)

- ก. ความจัดของสีสว่างที่ทับซ้อนด้วยเส้นบนสีที่มีลักษณะเข้มทำให้เกิดการผลักระยะ และนำมาสู่มิติที่มองเห็นด้วยสายตา
- ข. ในกระบวนการทับซ้อนกันของเส้น ข้างเจ้าใช้พื้นที่มีค่าน้ำหนักสีอ่อนแล้วทับด้วยเส้นที่มีค่าน้ำหนักสีเข้ม และทับด้วยสีสว่าง แสดงความจัด ความสว่างของสีให้ดูเป็นแสง และได้ความรู้สึกแบบโปร่งทะลุไปถึงภายใน

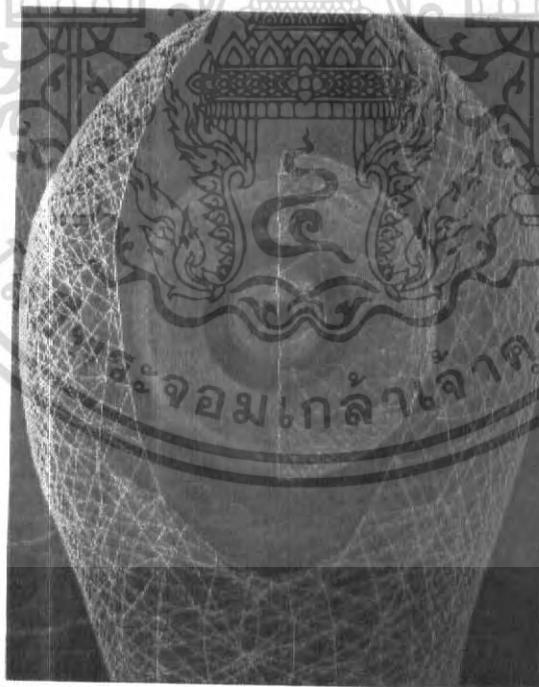
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง (Space)

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

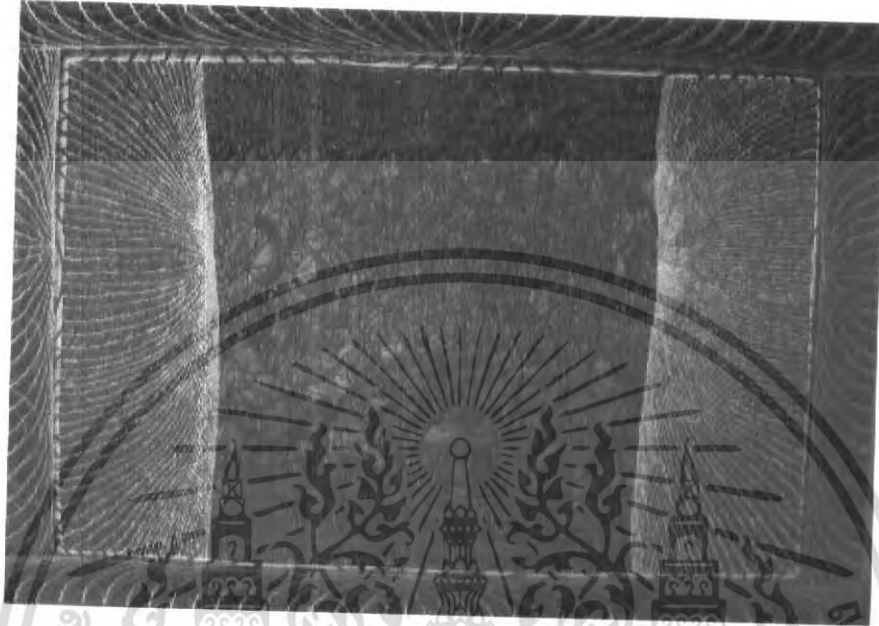
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

พื้นที่ว่าง (Space)

- ก. พื้นที่ว่างในผลงาน เป็นปฏิกริยาระหว่างน้ำหนัก สี และรูปทรงที่มีผลต่อประสาทตาที่ว่างแบบนี้ทำให้ผู้ดูเห็นผิวของภาพลึก ดัน นูน เว้า เป็นการสร้างความลึกดวงตา
- ข. พื้นที่ว่างในผลงาน เป็นที่ว่างสองนัย คือ บริเวณที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้เป็นรูปร่างขึ้น แต่รูปร่างของที่ว่างที่เกิดขึ้นนี้มีความสำคัญหรือมีความหมายเท่า ๆ กับที่ว่างที่เหลืออยู่ จนไม่อาจตัดสินได้ว่า ส่วนใดเป็นที่ว่างบวก ส่วนใดเป็นที่ว่างลบ ทั้งสองส่วนจะเป็นทั้งบวกและลบสลับกัน ทำให้เกิดพลังความเคลื่อนไหวของความไม่แน่นอนตลอดเวลา จากบวกไปเป็นลบ จากลบไปเป็นบวก
- ค. พื้นที่ว่างในผลงาน เป็นรูปร่างหรือบริเวณ 2 มิติ ของที่ว่างที่ถูกกำหนดขึ้นให้เป็นบวก เป็นลบ หรือเป็นสองนัย โดยผลงานเป็นลักษณะแบบรูปปิด (Closed Pattern) คือ แบบรูปของที่ว่างที่มีเส้นรอบนอกล้อมรอบบรรจบกัน ทำให้รูปร่างนั้นเป็นหน่วยที่แยกตัวออกจากที่ว่างที่มีอยู่เดิม แบบรูปปิดนี้จะให้ความรู้สึกในพลังความเคลื่อนไหวแบบตั้งเครียดจากการเผชิญหน้ากันระหว่างที่ว่างบวกกับที่ว่างลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุด (Point)

ผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

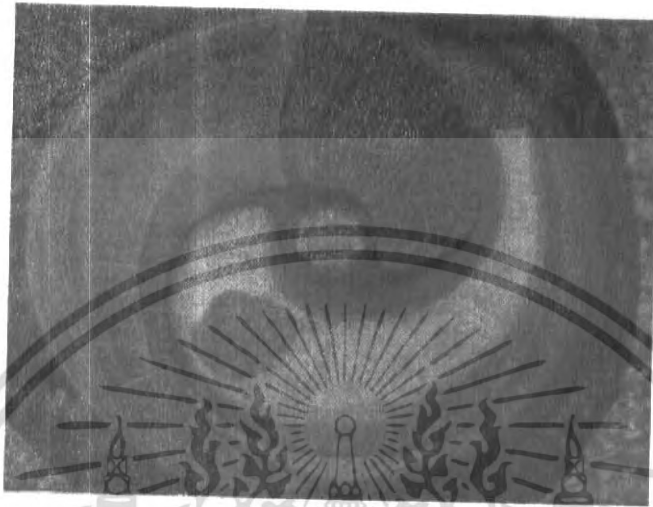
จุด (Point)

ก. จุดไม่มีความกว้าง ความยาว ความลึก แต่เมื่อนำมารวมกันจะเกิดเป็นเส้น โครงสร้างของกลุ่มข้าพเจ้าได้นำจุดมาเป็นส่วนหนึ่งในการทับซ้อน โดยกำหนดกลุ่มของจุดให้เป็นสี่ และเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างมิติให้ผลงาน

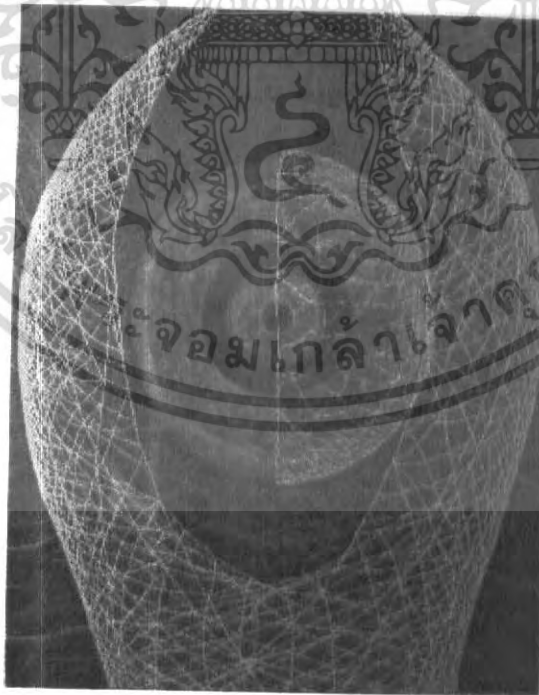
ข. จากผลงานชิ้นที่ 2 และ 3 ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้จุดมาเป็นส่วนหนึ่งในการทับซ้อน เพื่อให้เกิดความแตกต่างนอกเหนือจากเส้นหลายรูปแบบ เพราะจากจุดที่รวมตัวกันหนาแน่นเป็นกลุ่ม จึงเกิดจังหวะในลักษณะแบบรูปของจังหวะที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเป็นอิสระ ทำให้เห็นผลในการทับซ้อน เพราะช่องว่างของกลุ่มจุดทำงานกับพื้นที่ ที่ทับซ้อนลงไปนำผลมาซึ่งการทับซ้อนที่แตกต่างกันออกไปจากการใช้เส้นเพียงเส้นเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)
ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

เส้น (Line)

- ก. เส้น ในผลงานของข้าพเจ้าเป็นส่วนสำคัญที่สุด เพราะการทับซ้อนเกิดขึ้นมาจากเส้นที่กระจายไปทั่วทั้งภาพ โดยเส้นจะมีทิศทางที่แน่นอนตามองค์ประกอบภาพ
- ข. เส้น ในผลงานของข้าพเจ้าให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว และเติบโตเมื่อมองจากภายในออกมา ถ้ามองจากภายนอกเข้าไปจะให้ความรู้สึกที่ไม่สิ้นสุดของพลังเคลื่อนไหวและขยายตัวออกโดยไม่มีจุดจบ
- ค. เส้น ในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความรู้สึกในทิศทางที่นำไปสู่ความรู้สึกด้านมิติ โดยเส้นส่วนใหญ่ที่ใช้เป็นลักษณะการทับซ้อนที่มีความลึก ตื้น หนัก เบา แล้วแต่จะกำหนดทิศทาง แต่ทุกสิ่งทีเส้นทำให้กับผลงาน คือ ความมีชีวิต แสดงความเคลื่อนไหวและพร้อมที่จะเชิญชวนสัมผัสทางการมองเห็นของผู้มาสัมผัสกับผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะ จะมีโครงสร้างใหญ่ 2 ส่วน คือ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะ ที่ต้องอาศัยความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ที่ทำให้เหมาะสมกับผลงานของข้าพเจ้า ดังนั้นการสร้างสรรคผลงานมีรายละเอียดดังนี้

รูปผลงานชิ้นที่ 1

วิเคราะห์โครงสร้างผลงานชิ้นที่ 1

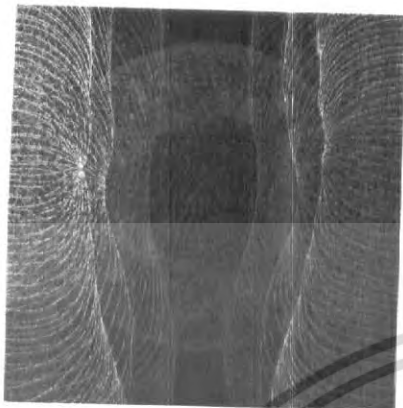

รูปผลงานชิ้นที่ 2

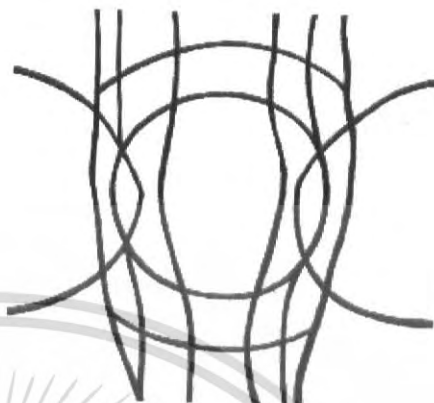

วิเคราะห์โครงสร้างผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

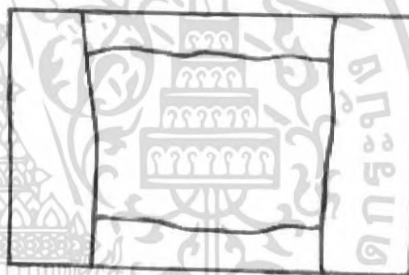
รูปผลงานชิ้นที่ 3

วิเคราะห์รูปผลงานชิ้นที่ 3

รูปผลงานชิ้นที่ 4

รูปผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้เส้นที่ทับซ้อนกัน เพื่อสร้างพื้นที่ให้เกิดความแตกต่างกันด้วยการใช้ความโปร่งใสของเส้นจำนวนมากมาสร้างจังหวะที่มีแบบแผนเป็นระเบียบสม่ำเสมอ สามารถควบคุมหน่วยต่าง ๆ ที่รวมตัวกันอยู่ โดยเฉพาะเส้น ที่เป็นการสร้างแบบให้เกิดความต่อเนื่องในผลงาน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงาน ข้าพเจ้าเน้นที่ความละเอียดของการทับซ้อนกันของเส้นที่มีความวิจิตรปราณีต ความละเอียดในผลงานของข้าพเจ้าเป็นความหลากหลายทางการใช้รูปทรงวงตา แปรเปลี่ยนรูปทรงหนึ่งไปยังอีกรูปทรงหนึ่ง แล้วยังเพิ่มความละเอียดของพื้นผิวด้วยเส้น น้ำหนัก โดยการซ้ำและการแปรเปลี่ยนของรูปทรงเดียวกัน พร้อม ๆ กับการใช้การแปรเปลี่ยนของค่าสี ทำให้เกิดความรู้สึกสั่นสะเทือนของสีและเกิดเป็นการประสานกันทั้งผลงาน

3. ความสมดุลย์ (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงาน ข้าพเจ้าให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ โดยนึกถึงการถ่วงน้ำหนักให้เกิดแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร เพื่อต้องการแสดงความนิ่ง มั่นคง และใช้ดุลยภาพนี้มาหยุดความเคลื่อนไหว ในบางจุดที่เส้นทำงานมากเกินไป เพื่อผลลัพธ์ทางการสร้างมิติ

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของความ เป็นมิติ ของรูปทรง น้ำหนัก สี ที่ เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกทางสุนทรีย์และทาง อุดมคติ และยังเป็นสัดส่วนที่ประสานกันอย่างสมบูรณ์ โดยมีการซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่ เหมาะสมและมีพลังความเคลื่อนไหวที่สมดุล

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนด้วยเส้นจำนวนมาก ให้บทบาทสำคัญแก่เส้นเหนือ ทัศนธาตุอื่น ๆ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความ สมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่นำเสนอ

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เช่น เส้น สี น้ำหนัก พื้นที่ สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหวและสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของเส้น โดยเส้นจำนวนมากที่ประสานรวมกันทำให้อล่อกสายตาและก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

7. การจำกัด (Economy)

ผลงานของข้าพเจ้าดำเนินอยู่บนพื้นฐานของศิลปะนามธรรม โดยเลือกที่จะลดทอนรูปทรง ออกไป คือ มองรูปทรงเป็นเพียงแค่โครงสร้างทางเรขาคณิตเท่านั้น เพื่อให้ประสิทธิภาพทางการทับซ้อนกันของเส้นเห็นผลสูงสุด และนำมาซึ่งการรับรู้สัมผัสทางการมองเห็นให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 บทสรุป

การพัฒนาและคลี่คลายผลงานทางศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ มิตินแห่งการทับซ้อน ” ชุดนี้เป็น การทดลองค้นคว้าหาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และวิธีการที่จะไปสู่จุดมุ่งหมายทางศิลปะ ที่ตั้งไว้ การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ สะท้อนให้ข้าพเจ้าเห็นถึงปัญหาและสามารถที่จะ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้อย่างต่อเนื่อง สามารถที่จะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดภายในและความพิเศษ เฉพาะตัว โดยการแสดงออกสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมาได้ในระดับหนึ่ง

ขบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เริ่มต้นจากความประทับใจและประสบการณ์ที่ สะสมมาจากธรรมชาติ แต่มิได้หิบบอกเอาสิ่งที่มองเห็นจากธรรมชาติมาเป็นสิ่งสำคัญ โดยต้องการ ถ่ายทอดความรู้สึกที่เป็นนามธรรมออกมาเป็นรูปธรรมมากที่สุด ต้องการให้ผลงานแสดงออกถึง ความสำคัญของการทับซ้อนกันของเส้นที่ได้แรงบันดาลใจจากผลงานการผสมกันของเส้นจาก รูปทรงธรรมชาติ ที่ถูกสร้างขึ้นมาจากความเข้าใจส่วนตัว และนำความรู้ทางศิลปะที่ซึมซับมาตลอด ระยะเวลา 7 ปี นำมาถ่วงถ่วงให้เข้ากับแนวคิดและรูปแบบของผลงานศิลปะทั้งหลักองค์ประกอบ ศิลป์ หลักทัศนธาตุทางศิลปะ หลักทฤษฎีสี ซึ่งล้วนมีความสำคัญและเชื่อมโยงกับผลงานของข้าพเจ้า ทำให้ผลงานสมบูรณ์ตามที่ได้ตั้งใจไว้ ผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นต้องการแสดงให้เห็นถึงการทับ ซ้อนที่เกิดจากเส้นมาทำงานร่วมกับสีจนเกิดเป็นน้ำหนัก และให้ผลลัพธ์ทางความเป็นมิติที่ปะทะผู้ สยาดตาผู้จ้องมองผลงาน

ข้าพเจ้าต้องการแสดงผลงานด้านความงามทางศิลปะ ใช้ความรู้สึก จินตนาการมาพัฒนาสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะในรูปแบบทางจิตรกรรมในเชิงนามธรรมนี้ให้การทำงานแต่ละครั้งเปรียบเสมือนการหา ความรู้และประสบการณ์ เพราะข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าการกระทำงานหนึ่งครั้งเท่ากับ ได้ผลงานสองชิ้น คือได้รับรู้ปัญหา และเป็นบทเรียนในผลงานชิ้นต่อ ๆ ไปในอนาคต

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การสร้างผลงานชุดนี้ เป็นผลงานที่พัฒนาต่อเนื่องมาจากการเรียนในชั้นปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ข้าพเจ้าได้นำปัญหาของการตอบสนองกันระหว่างหัวข้อ โครงการที่กำหนดขึ้น ซึ่งเป็นการทับซ้อน กันของเส้น จึงได้ทำแบบภาพร่างขึ้นมา แต่แบบภาพร่างที่มีขนาดเล็กมาเมื่อเทียบกับสัดส่วนของ ผลงานจริงที่มีขนาดใหญ่มากกว่าเนื่องด้วยกระบวนการทางเทคนิคของผลงานเป็นการทับซ้อนกัน ของเส้น ทำให้เกิดปัญหาของการควบคุมบรรยากาศโดยรวมของชิ้นงาน รวมถึงระยะ หน้า กลาง ไกล

ให้น้ำหนักของผลงานจริงมีความแตกต่างกัน ในแต่ละจุดขององค์ประกอบภาพจึงให้ใช้เวลาในการทำงานนานเกินไป

ข้อเสนอแนะดังนี้จึงได้กำหนดการทับซ้อนกันของเส้นให้ครอบคลุมในแต่ละพื้นที่ตามแบบภาพร่าง โดยมองเส้นในแต่ละสีเป็นค่าน้ำหนัก ตามลำดับ การทับซ้อน เพื่อเป็นการง่ายต่อการสร้างสรรค์ผลงานให้สมบูรณ์

ผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้ามีปัญหาตั้งแต่การเขียนภาพร่าง เพราะภาพร่างมีขนาดเล็กมากเมื่อเทียบกับสัดส่วนของผลงานจริง ตามลำดับปัญหาที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าจึงยากในการแทนค่าของเส้นให้เป็นน้ำหนัก เมื่อขยายเป็นผลงานจริง ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาโดยการแยกโทนสีภาพร่างให้ชัดเจนตามองค์ประกอบภาพ ฉะนั้นการสร้างผลงานจึงเป็นถึงการทดลอง จากการกำหนดให้เส้นที่ทับซ้อนกันมีขนาดที่เท่ากันจนเกินไปทำให้ผลงานขาดความมีระยะที่นำสายตา

ผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าลดปัญหาจากผลงานชิ้นที่ 1 โดยการร่างภาพให้มีน้ำหนักที่ชัดเจนแล้วนำมาสร้างเป็นผลงานจริง ปัญหาเรื่องเส้นที่มีขนาดเท่ากันก็ลดลง เพราะนำเส้นที่มีขนาดหลากหลายนำมาทับซ้อน พร้อมกับเริ่มนำจุดมาทับซ้อนเช่นกัน แต่ปัญหาที่เข้ามาแทนที่คือ เน้นความเป็นรูปทรงมากจนเกินไปจนภาพขาดความเคลื่อนไหวในบางจุดของผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้านำปัญหาจากผลงานชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 2 นำมาแก้ไขให้ผลงานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มการทับซ้อนในบางจุดอย่างเต็มที่ และเลือกที่จะย่นพื้นที่ของบรรยากาศภาพไว้ โดยการปล่อยการทับซ้อนในพื้นที่ ที่มีน้ำหนักเพียงพอแล้ว

ผลงานชิ้นที่ 4 ปัญหาต่าง ๆ ในการทำงานที่กล่าวมาข้างต้น ถูกจัดออกไปโดยการทำงานอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับประสบการณ์ที่ลองผิดลองถูกกับการทับซ้อนกันของเส้นเพียงอย่างเดียว จึงทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น ในลักษณะของผลงานและลักษณะคุณสมบัติของเส้น ข้าพเจ้าจึงนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในผลงาน และถือว่าเป็นเพียงแค่การทดลองนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นต่อ ๆ ไป

บรรณานุกรม

จิรพัฒน์ พิตรปรีชา. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20 .กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ , 2547.

ชลูด นิ่มเสมอ . องค์ประกอบของศิลปะ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2531.

ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์ . ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกฉบับสมบูรณ์ . กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์วาดศิลป์ , 2547.

Victor Vasarely 1906 – 1997 **Pure Vision** . Holzhey , Magdalena . TASCHEN.

<http://www.postershop.com> 2007.

<http://www.photobucket.com> 2007.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน มิติแห่งการทับซ้อน 1

OVERLAPPING DIMENSION 1

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 130 x 150 ซม.

ปี พ.ศ. ที่ทำ 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน

มิติแห่งการทับซ้อน 2

OVERLAPPING DIMENSION 2

เทคนิค

สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด

170 x 200 ซม.

ปี พ.ศ. ที่ทำ 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน มิติแห่งการทับซ้อน 3

OVERLAPPING DIMENSION 3

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 200 ซม.

ปี พ.ศ. ที่ทำ 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน มิติแห่งการทับซ้อน 4

OVERLAPPING DIMENSION 4

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 200 ซม.

ปี พ.ศ. ที่ทำ 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายอลงกต ใจสงค์

เกิดวันที่ 4 กันยายน 2526

ที่อยู่ 162 ม.1 ต.หาดอาษา อ.สรรพยา จ.ชัยนาท 17150

โทรศัพท์ 056-432471

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนอนุบาลชัยนาท
- โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม 2
- วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2547 - ร่วมแสดงนิทรรศการ 10 ปี วิจิตรศิลป์ ศิลปะเคียงคู่เทคโนโลยี
- 2549 - ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 23
- 2549 - ร่วมแสดงผลงานของกลุ่ม SUBWAYS Art Exhibition โลกประจำตัว ณ บ้านร้างสินธร ลาดกระบัง

เกียรติประวัติ

- รางวัลที่ 3 ประเภทภาพพิมพ์ ระดับ ศ.ปวช. วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี
- รางวัลชมเชย ประเภทจิตรกรรม ระดับ ศ.ปวส. วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี
- รางวัลชมเชย ประเภทองค์ประกอบศิลป์ ระดับ ศ.ปวส. วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้